

JUNIORPRESS PRESENTEERT

CONAN

DE BA AR

SPECIAL

NR. 18
PRIJS: fl. 4,50
BELGIË: Bf. 93

JP
JUNIOR PRESS STRIP

BUSCEMA & AUSTIN

JP
JUNIOR PRESS STRIP
BUSCEMA - PALMER
© TEKST RECLAMESTUDIO WANNA
Copyright © 1989. Marvel Entertainment Group, Inc. All rights reserved.

Stan Lee
PRESENTEERT:

DE BARBAAR

DE EEUWIGE OORLOG

Grote, knappe bruut, jij bent de gelukkige.....

.... want je mag EILAYNIA, DE MISTPRINSES, dienen en dat zul je hier, in mijn DUISTERE RIJK doen.....

... dienen....

Voor EEUWIG!

De woorden van de vrouw drukken zwaar in de mistige lucht, tot plezier van de kwetterende monsters aan haar zijde... en tot WOEDE van de gespierde Cimmeriër.

Tekst
J.M. de Matteis
Tekeningen
John Buscema & Bob McLeod
Kleur
George Roussos
Vertaling
Rob van Eyck
Lettering
BeauType
Ned. prod. en red.
Ans Loos

Met de held van ROBERT E. HOWARD.

Conan special is een uitgave van Juniorpress b.v., Naarden.

Printed in Hungary. **Oorspronkelijke uitgaven: Conan the Barbarian 124-125-126. Juniorpress 89-29.**

Vervloekte heks! Conan dient niemand!
Nie-mand!
De barbaar is vast van plan de poort van zijn kerker te beklimmen en de nek van de vrouw tussen zijn stalen vingers te klemmen.....

..... en toch wordt hij door IETS teruggehouden ....
Jij bent een wilde jongen, niet-waar, mijn knappe bruut? Dat vindt Eilaynia erg leuk.

Misschien kom ik straks terug..... om te zien HOE wild je bent....! Maar tot dan mag je van me dromen.....!
.... en van de vrijheid die je verloren hebt.
HA-HA-HA-HA!
Haar gelach klinkt kwaadaardig en dat maakt de ZWARTOGIGE PRINSES voor de barbaar afstotelijk.....
... terwijl hij toch gretig elke beweging volgt van haar slanke lichaam.

Je kunt haar maar beter geloven, vriend........ en ALLE HOOP op vrijheid opgeven.....!
Ik geef niet makkelijk op, hond....
Dat JIJ dat doet moet jij weten.

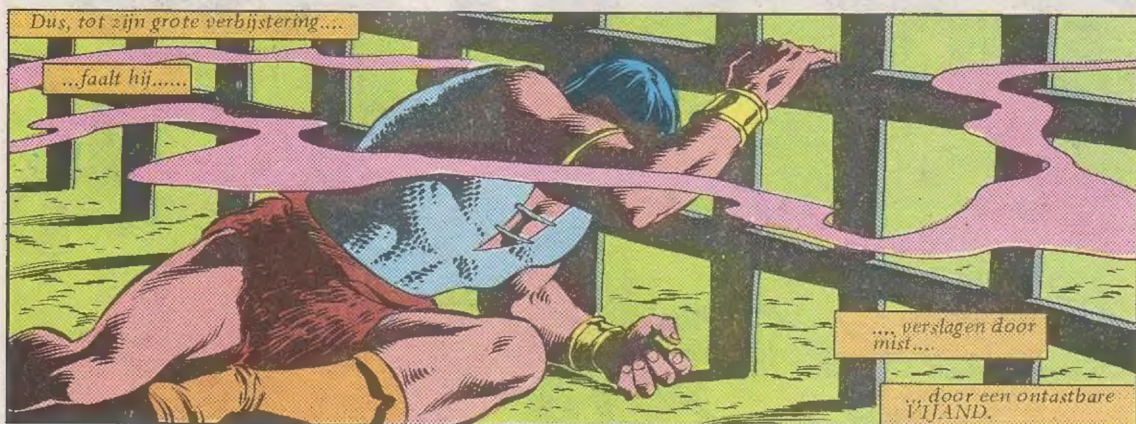

Petroccia heeft het niet over opgeven .... maar over de FEITEN...!
Daar zie je Eilaynia's toren. Daar bereidt zij die VERVLOEKTE mist die hier hangt......
De mist tast de wil aan..... zodat we MOETEN gehoorzamen....!

Jij zit hier al veel te lang opgesloten, hond!
Geen mist kan mijn geest breken!

Zolang ik adem heb... zolang het LEVEN in mijn hart brandt....
.... houdt niets me tegen....!
Hoor je me, hond? NIETS....!

Waarom klim je dan niet verder, barbaar ...? Zijn je adem en je hart van weinig nut tegen Eilaynia's alchemie?
N-N-Niets...!

Bij wijze van antwoord verdubbelt Conan zijn inspanningen.
Hij zweet, zijn handen bloeden, zijn spieren doen pijn als hij de grens van zijn kracht bereikt.

Dus, tot zijn grote verbijstering....
...faalt hij......
.... verslagen door mist....
... door een ontastbare VIJAND.

.... en dus, zonder zich aan de protesten van zijn vrouw te storen, heeft Murilo een groep krijgers de Ophirische heuvels ingeleid om een mysterie op te lossen:

de opbrengst van de mijnen bereikte zijn stad niet meer. En de krijgers die hij naar deze mijnen heeft gezonden, vinden zij dood terug bij de toegang ervan.....

.... en de oorzaak van het mysterie werd duidelijk toen Murilo met Conan en een aantal krijgers de mijn in trok.
Na een lange tocht die hen diep de aarde in voerde......
... werden zij overweldigd door hordes slijmerige gedrochten, die van alle kanten aanvielen.
Murilo sneuvelde toen een tweede golf de grot van een andere kant binnendrong........ en Conan werd bewusteloos weggevoerd, naar duisternis......
.....en licht...!
Sta op, knappe bruut....! Word wakker...!
W-Wat..? Wie..?!
Een goede spreker ben je niet, bruutje...! Ha, ha...!
Maar dat maakt deel uit van je charme.
Oh, Ben jij het...! Wat wil je?
Is dat niet duidelijk...?
Je gaat met me mee. Je bevalt me.
Jij mij niet....!
Dat komt wel.

Kom nu maar mee. En houd je rustig. Mijn mist dringt in je geest door en onderwerpt je wil.
Je bent van mij. Ik kan met je doen wat ik wil....!
Ik geef toe dat ik.... je bevelen niet kan weerstaan.
Maar ik heb eerder met magie te maken ge...
Alchemie, liefje. ALCHEMIE...!
Alchemie, magie, allemaal één pot ....

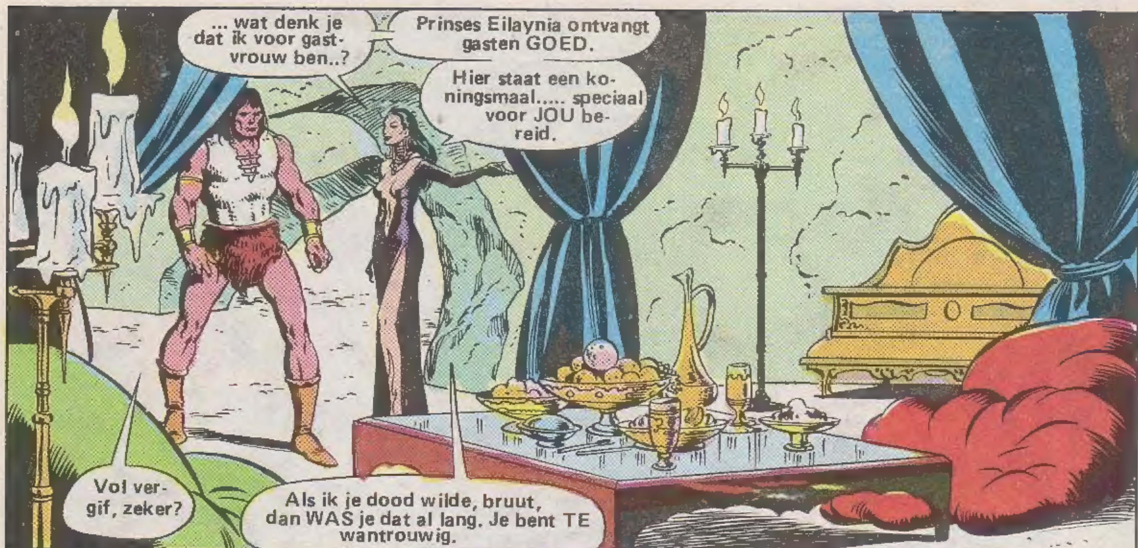
....nat! Hé..?!
Weg die prikker, beest!

Ik ben dan wel in haar greep.....
.... maar als ik een gedrocht als jij niet aankan....

EEURKK
.... kan ik net zo goed mijn geest aan Crom aanbevelen!

Prachtig. PRACHTIG...! Je hebt karakter, ondanks mijn alchemie.
Smerig, stinkend beest!

Je bent dus een mooie vangst.... een erg mooie vangst. Dat heb ik meteen al in je bespeurd.
Martel....? Ha, ha, ha....! Oh, mijn lieve, domme bruut.
Waar breng je me heen....? Naar een van je martelkamers....?

... wat denk je dat ik voor gast-vrouw ben..?
Prinses Eilaynia ontvangt gasten GOED.
Hier staat een ko-ningsmaal..... speciaal voor JOU be-reid.
Vol ver-gif, zeker?
Als ik je dood wilde, bruut, dan WAS je dat al lang. Je bent TE wantrouwig.

En jij bent even leeghoof-dig als een priester. Maar ik moet zeggen dat je goede maaltijden opdient! Wat IS het.....?

Een lekkernij uit..... een ver verle-den. Zo lang geleden dat ik me die niet zelf herinner........, alleen herinne-ringen aan herinneringen.
Eilaynia's ogen dwalen weg, haar stem wordt gevoelig, beroofd van alle hardheid......

"Het is duizenden jaren geleden... vóór de rampen waaruit jouw armzalige volke-ren voortkwamen........ vóór de wereld duister werd en vol haat.
"Dat waren vreugdevolle tijden. Het grootste koninkrijk was NINCENNO, een gouden land vol pracht, luister en helderheid.

"Naar dit land kwam een jonge magiër, die Mayella heette en gouden ogen had.......

"Met zijn zoete woorden en hoffelijke manieren won hij snel het vertrouwen van koning Atrutha.....

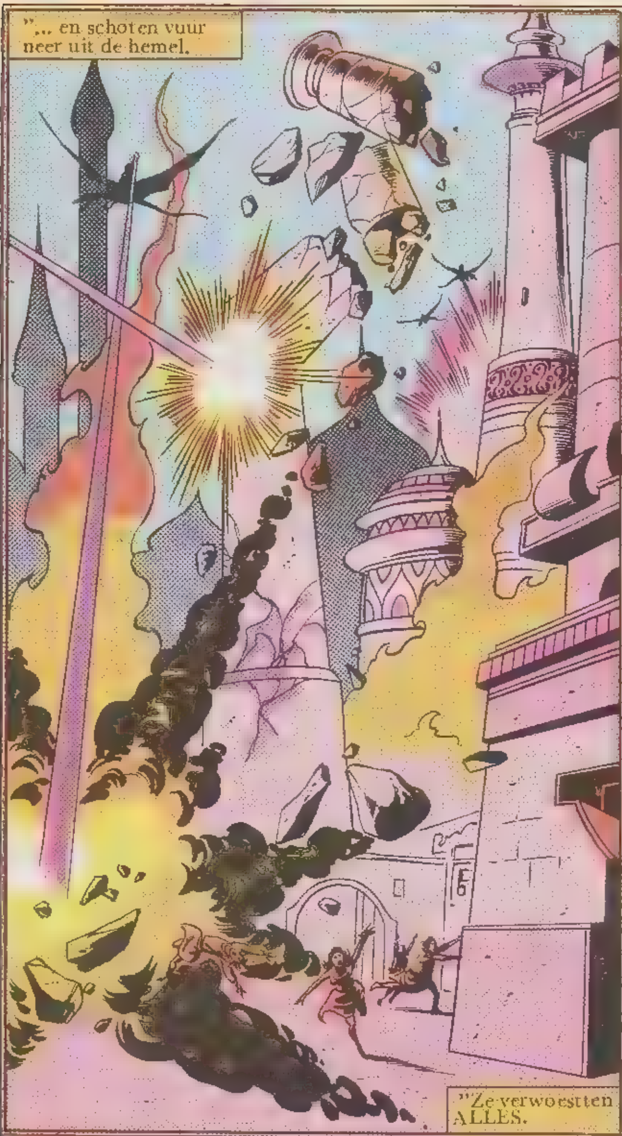
"... en werd hij een gerespekteerde... en zeer geliefde.... hoveling.

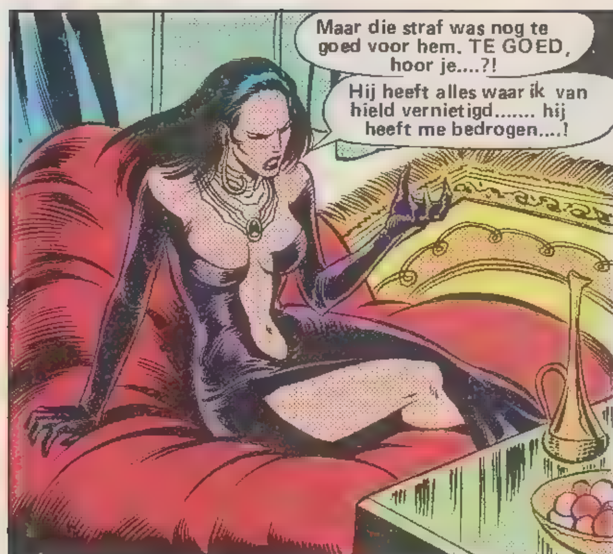

"Want we ontdekten later dat Mayella een SPION was, gezonden door een genootschap van magiërs, die Nincenno wilden overheersen......
"Zij waren jaloers op onze welvaart en schoonheid.
"Onverhoeds vielen zij aan, rijdend op gevleugelde draken....

"... en schoten vuur neer uit de hemel.
"Ze verwoestten ALLES.

Vertrouw nooit een magiër, zeg ik altijd. Maar hoe overleefde jij het? Door alchemie?
Ja. Ik alleen. Alleen!
ALLEEN!
Eh... ja. En je geliefde, de spion....?
Mayella...? Hij kreeg spijt van zijn daden en zwoer dat hij ECHT van me hield. Hij ging zelfs tegen zijn broeder-magiërs vechten.

Daarvoor hebben ze hem tot eeuwig leven onder de grond veroordeeld.... in duisternis.....
... een levende dood

Maar die straf was nog te goed voor hem. TE GOED, hoor je....?!
Hij heeft alles waar ik van hield vernietigd....... hij heeft me bedrogen....!

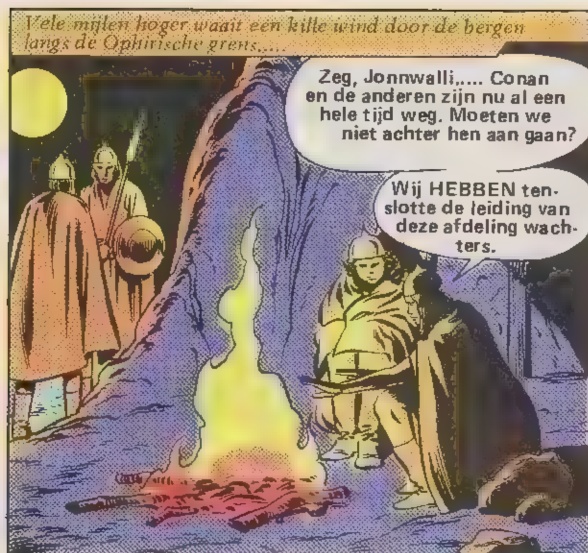

Daarom heb ik Mayella gevolgd.... in zijn duistere, smerige, ondergrondse hol...!
Hier, talloze eeuwen lang, heb ik tegen hem gevochten! Een lange, bloedige oorlog...

.... waarvoor je telkens nieuwe krijgers nodig hebt....! Heks....! DAAROM zijn we hierheen gesleept! We zijn gewoon pionnen in jouw smerige oorlog....!
Ja. Mayella en ik maken allebei gebruik van jouw soort..... HIJ gebruikt de misttoren net zo goed als IK. Op deze manier gaat alles veel.......... gemakkelijker.

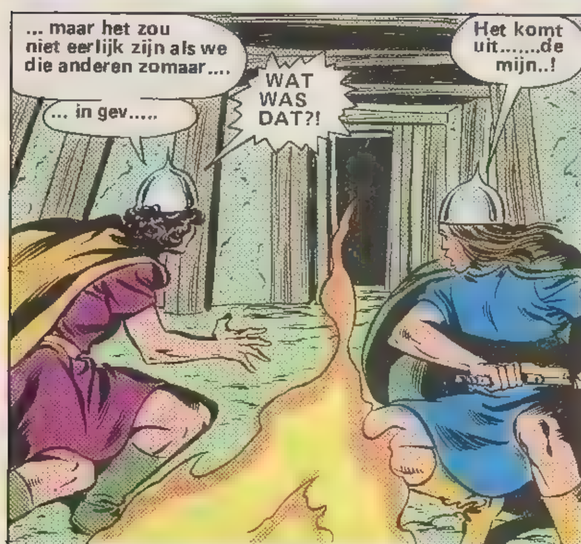

De mist HEEFT natuurlijk vervelende bijwerkingen.... zoals je aan die arme gedrochtjes buiten kunt zien .....
Je bent slecht, vrouw. En gek.
... maar dat geeft niet.

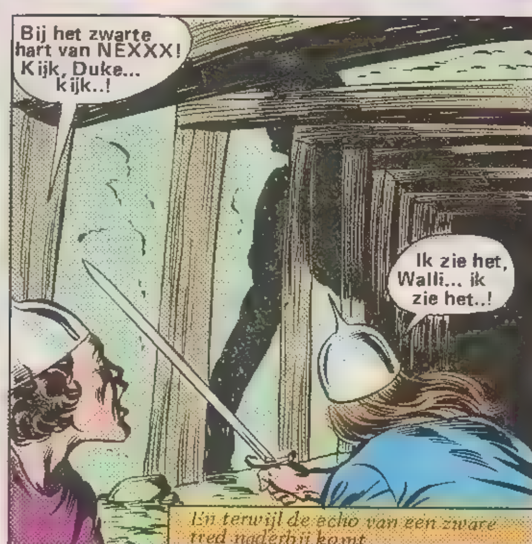

Misschien. Maar dat gaat JOU niet aan ....!
Wat jou nu WEL aangaat is de warmte van mijn lichaam tegen het jouwe aan ... het gevoel van mijn vingers door je haar.
Je bent van mij, bruut. Want ik ken de PIJN van de eenzaamheid....

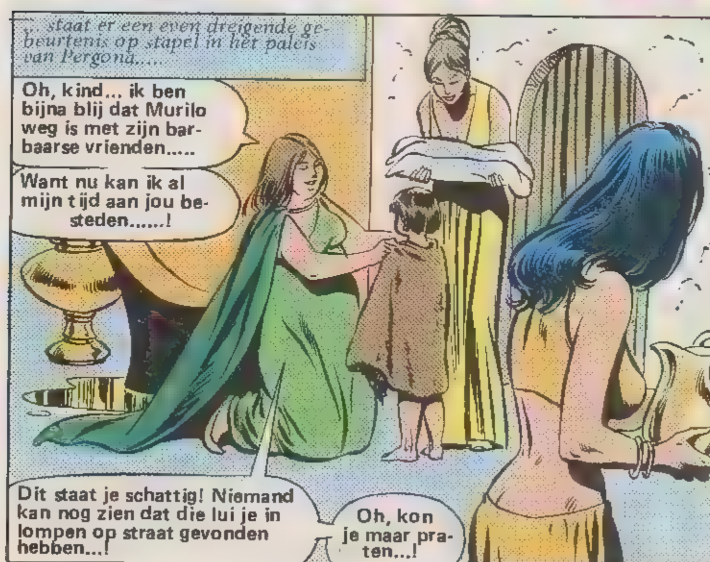

Eerst is Conans reaktie gedwongen, meer te wijten aan de mist dan aan verlangen.
... die ik wil VERDRIJVEN...
Maar dan overwint hartstocht zijn afkeer.....
... en is verdere dwang niet meer nodig.

Vele mijlen hoger waait een kille wind door de bergen langs de Ophirische grens....
Zeg, Jonnwalli..... Conan en de anderen zijn nu al een hele tijd weg. Moeten we niet achter hen aan gaan?
Wij HEBBEN tenslotte de leiding van deze afdeling wachters.

Ja, Dukenrik... en juist daarom kunnen we beter nog even wachten.
Dat snap ik niet, broertje...!
Kijk, als leiders zijn we verantwoordelijk voor het leven van onze mannen. En WIJ kunnen natuurlijk de gevaren daarbinnen wel aan...

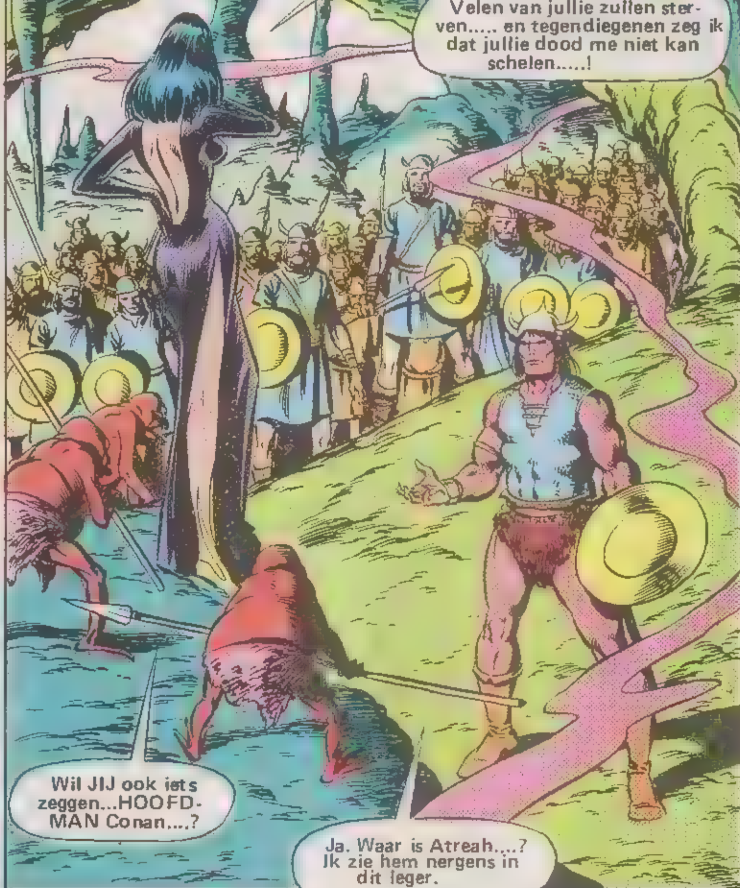

... maar het zou niet eerlijk zijn als we die anderen zomaar....
... in gev.....
WAT WAS DAT?!
Het komt uit.......de mijn..!

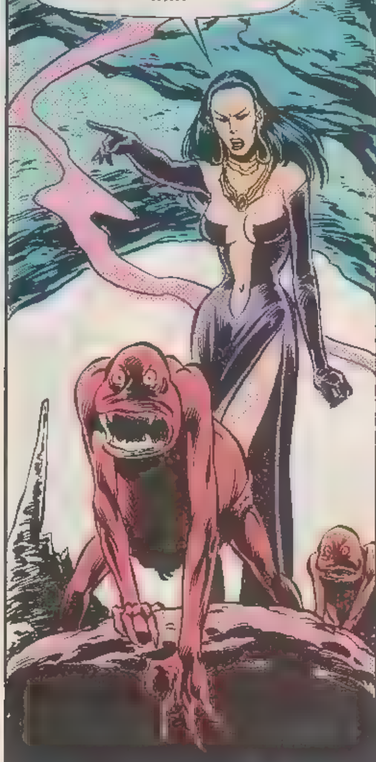

Bij het zwarte hart van NEXXX! Kijk, Duke... kijk..!
Ik zie het, Walli... ik zie het..!
En terwijl de echo van een zware tred naderbij komt....

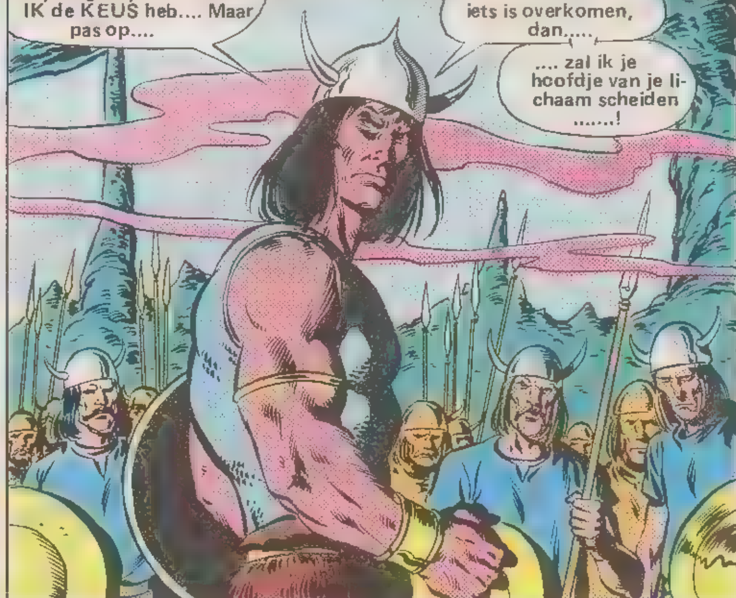

... staat er een even dreigende gebeurtenis op stapel in het paleis van Pergona.....
Oh, kind... ik ben bijna blij dat Murilo weg is met zijn barbaarse vrienden.....
Want nu kan ik al mijn tijd aan jou besteden......!
Dit staat je schattig! Niemand kan nog zien dat die lui je in lompen op straat gevonden hebben...!
Oh, kon je maar praten...!

Dat kan ik best, Yvonna!

En als je hoort wat ik te zeggen heb...... dan zul je het berouwen dat je ooit geboren bent....!
Vrouw Yvonna gilt, en valt dan flauw.

Intussen in het onderaardse rijk van prinses Eilaynia ....
Uit jullie midden heb ik CONAN gekozen om jullie tegen de vijand aan te voeren. En met HEM aan het hoofd, kan de overwinning ons niet ontgaan....!
Velen van jullie zullen sterven..... en tegendiegenen zeg ik dat jullie dood me niet kan schelen.....!
Wil JIJ ook iets zeggen...HOOFDMAN Conan....?
Ja. Waar is Atreah....? Ik zie hem nergens in dit leger.

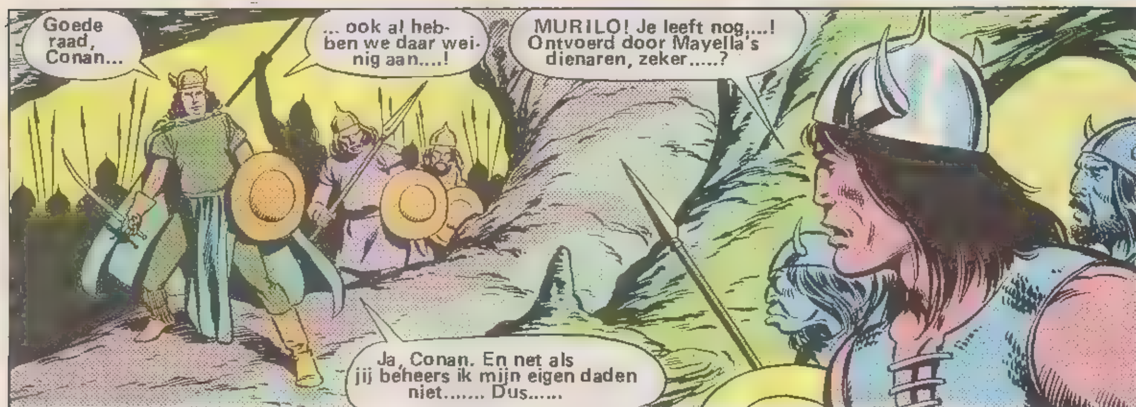

Het kan me niet schelen waar die idioot uithangt! Zwijg nu.... en OP WEG.....!

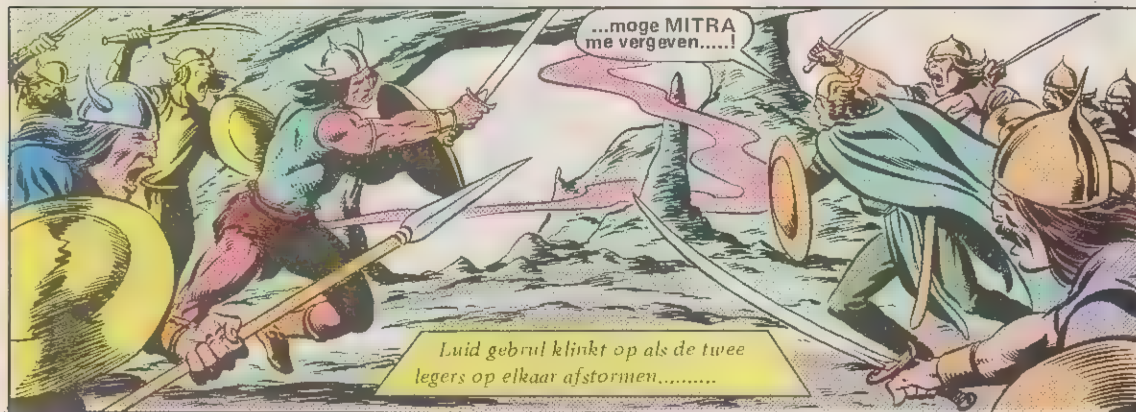

Ja, we gaan, heks. Alsof IK de KEUS heb.... Maar pas op....
... als Atreah iets is overkomen, dan.....
.... zal ik je hoofdje van je lichaam scheiden ....!

Kom mee, mannen...! Ook al zijn we slechts pionnen in een waanzinnig spel.....
... toch vechten we als mannen....!
En terwijl zij de tunnels intrekken, kijkt geen enkele krijger om....

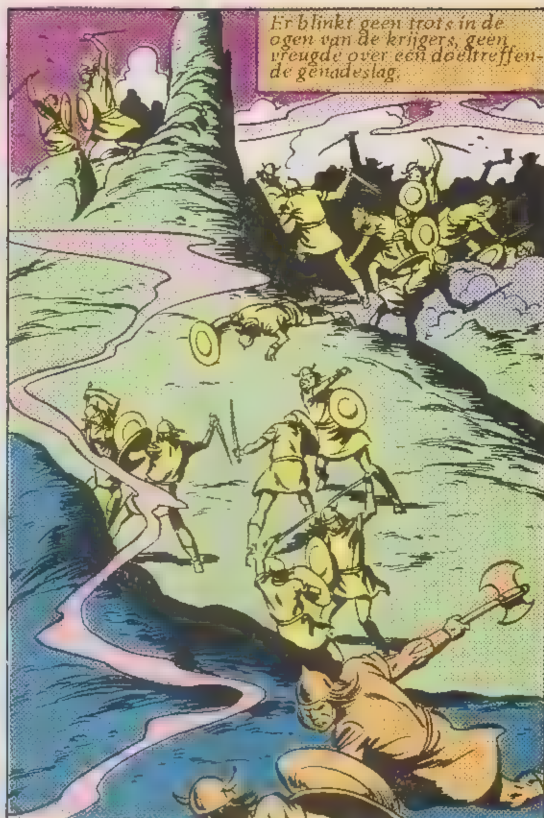

.... en dus ziet niemand de blik van diepe droefheid op het gezicht van de prinses.
Droefheid.... en iets anders....!

Hoe lang lopen zij door, terwijl zij de weg op Eilaynia's kaart volgen...? Minuten slechts...?
Of dagen?
Tijd heeft hier weinig betekenis.
Stop! Ik geloof dat ik daar iets hoor....!
Houd je klaar.....!

Goede raad, Conan...
... ook al hebben we daar weinig aan....!
MURILO! Je leeft nog....! Ontvoerd door Mayella's dienaren, zeker.....?
Ja, Conan. En net als jij beheers ik mijn eigen daden niet...... Dus......

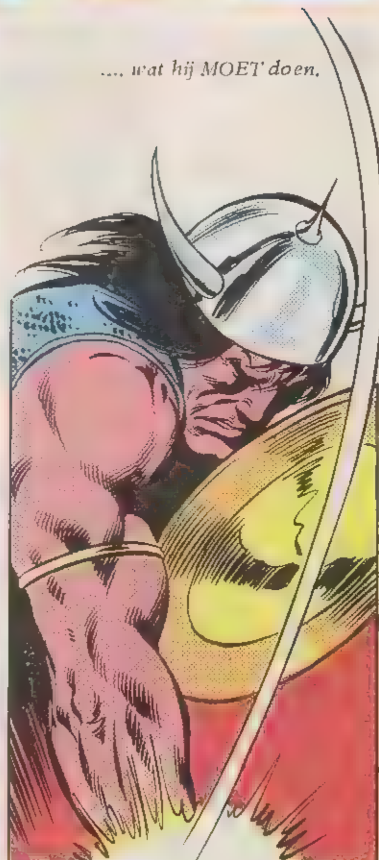

...moge MITRA me vergeven.....!
Luid gebrul klinkt op als de twee legers op elkaar afstormen.........

Staal klettert op staal.
Bloed spat rond.
Maar toch ontbreekt er iets.

Er blinkt geen trots in de ogen van de krijgers, geen vreugde over een doeltreffende genadeslag.

Er zijn slechts vermoeide mannen die mechanische bewegingen maken, gedreven door een hogere macht.

Mannen als Conan, die zou willen dat hij niet HOEFDE doen.....

.... wat hij MOET doen.

...beloning.

CROM!

Tot nu toe hebben zij slechts steen en puin gezien.... de duistere onderdrukking van prinses Eilaynia's rijk.

Maar als ze over deze glanzende straten lopen en de zilveren torens zien, beseffen zij dat zelfs in diepe wanhoop.....

...... schoonheid kan wonen.

Dan worden zij wakker geschud....

.... door een heldere kreet van boven.

DWAZEN...!

Denken jullie dat je nu ook Mayella hebt overwonnen...? Denkt jullie meesteres mij ZO makkelijk te verslaan .....?

Neem een BOODSCHAP mee naar mijn PRINSES... als je het overleeft...!

Zeg haar dat Mayella een VISIOEN van de verwoeste WERELD heeft gezien......

..... maar dat hij zo'n FOUT nooit meer zal maken!

Nooit....!!

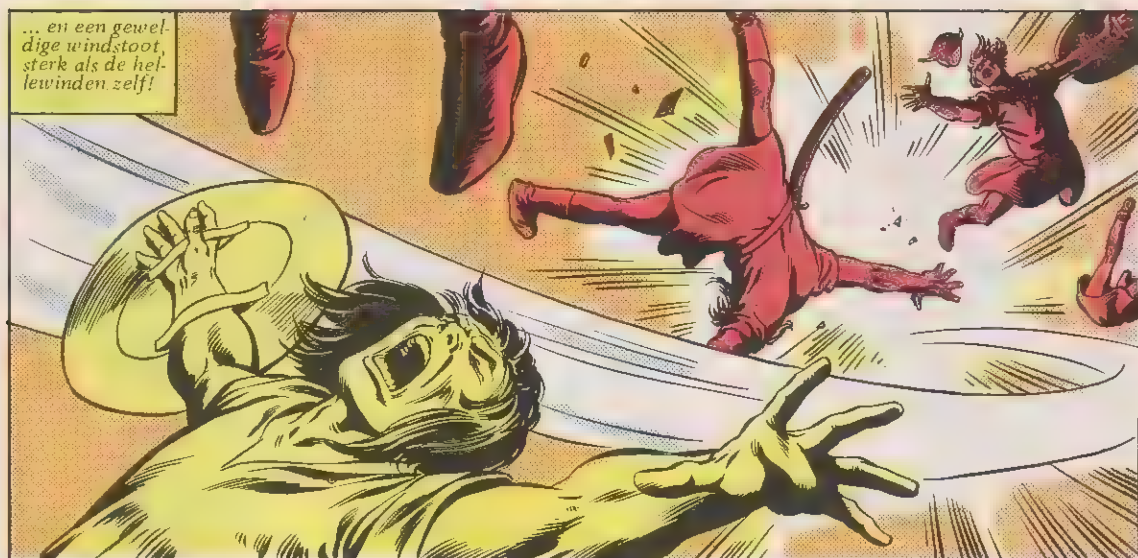
De mannen verstaan hem niet, want Mayella heeft nooit de moeite genomen om vreemde talen te leren.

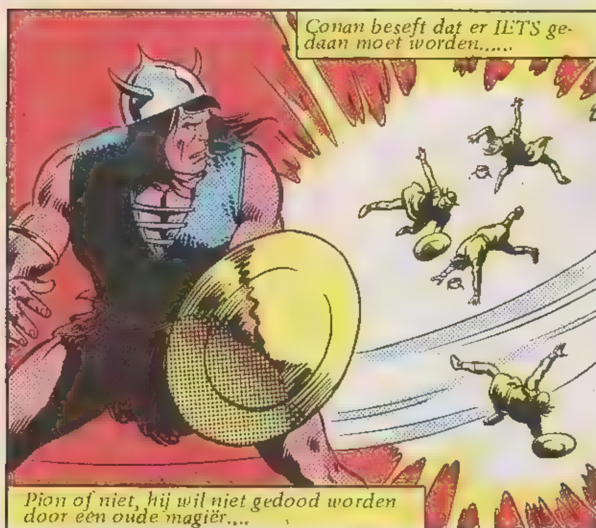
Maar taal is niet nodig.....

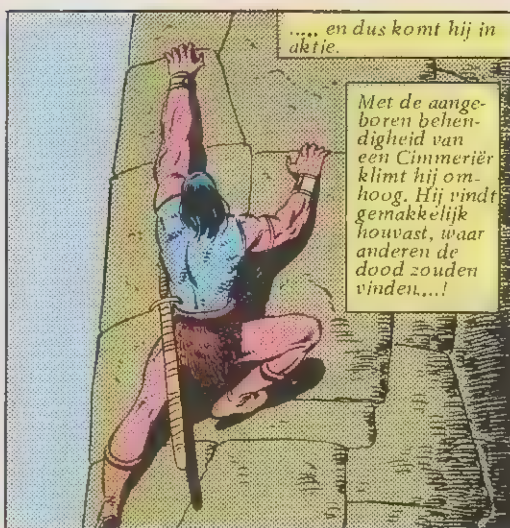
... om hem te begrijpen...!

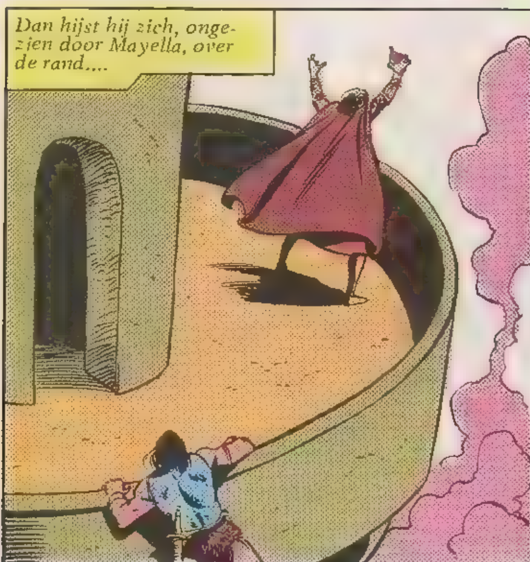
Er klinkt een verdovende explosie als het flesje de grond raakt .....!

Daarna verblindend licht, gloeiende hitte.....

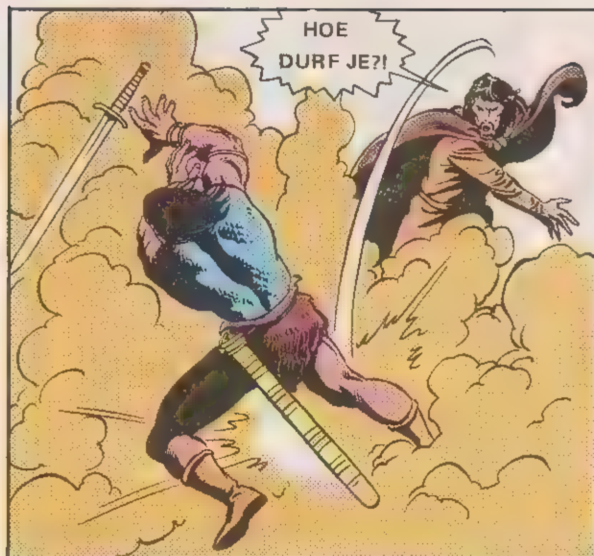

... en een geweldige windstoot, sterk als de hellewinden zelf!

Conan beseft dat er IETS gedaan moet worden.....
Pion of niet, hij wil niet gedood worden door een oude magiër....

..... en dus komt hij in aktie.
Met de aangeboren behendigheid van een Cimmeriër klimt hij omhoog. Hij vindt gemakkelijk houvast, waar anderen de dood zouden vinden....!

Dan hijst hij zich, ongezien door Mayella, over de rand....

...en...
Zo is het genoeg, magiër....! Eilaynia kan ik NIET aan mijn zwaard rijgen....
..... maar met JOU zal dat ZEKER wel lukken...!
Wat? Hoe... DURF je?

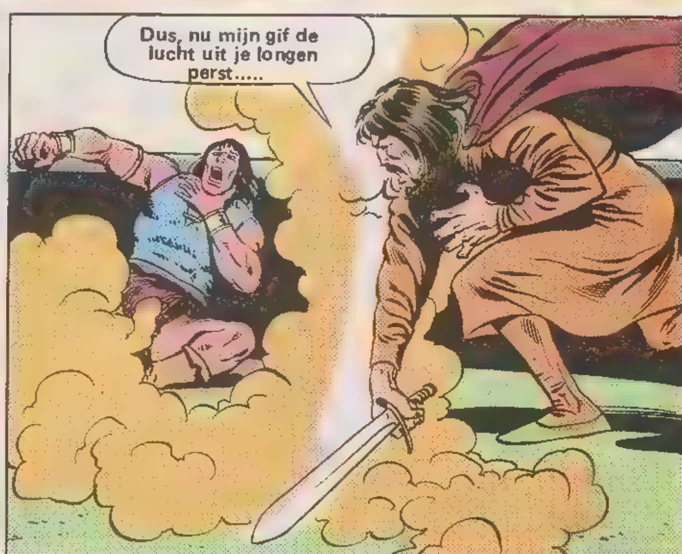

HOE
DURF JE?!

Ik ben anders dan die domme makkers van je! IK ben Mayella, de drakenruiter...!
Mayella, de man-god!

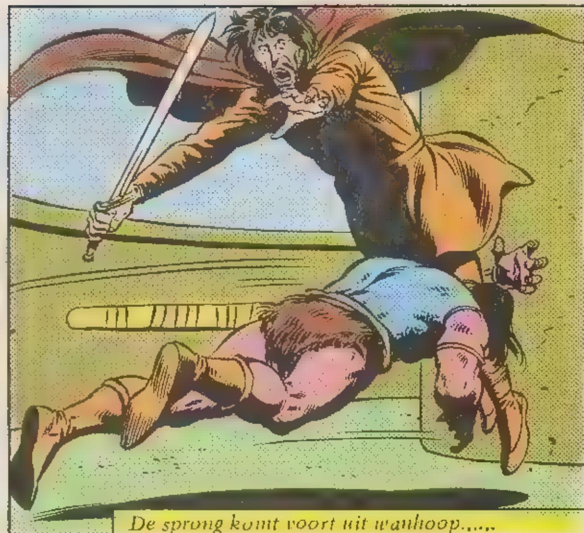

Houd op met dat geklets...!

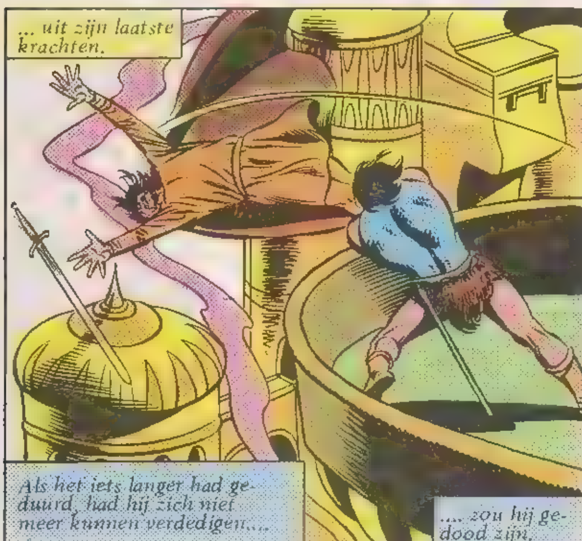

Nee, NEE...! Voor het eerst in eindeloze eeuwen ben ik GESLAGEN...!

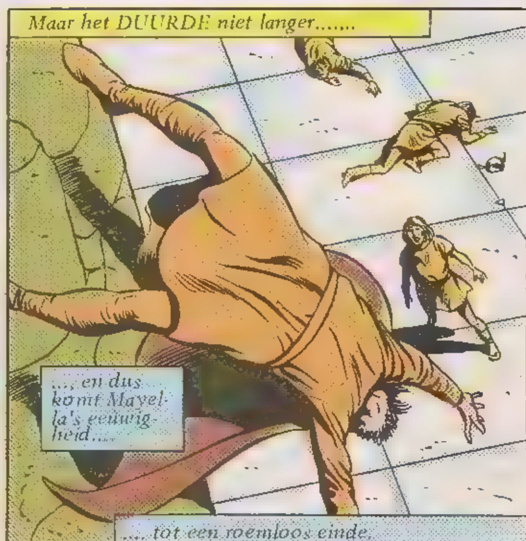

Deze belediging moet gestraft worden...!

Dus, nu mijn gif de lucht uit je longen perst.....

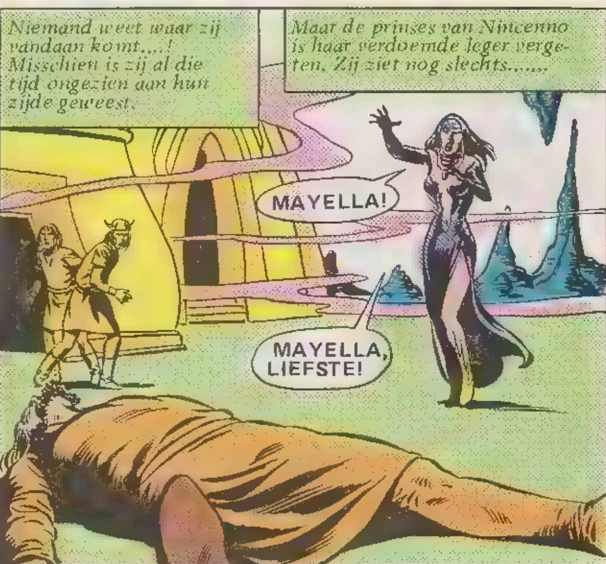

..... hak ik je aan stukken met je eigen primitieve zwaard...!
Ik zei kop DICHT, Mayella...!

De sprong komt voort uit wanhoop......

... uit zijn laatste krachten.
Als het iets langer had geduurd, had hij zich niet meer kunnen verdedigen....
.... zou hij gedood zijn.

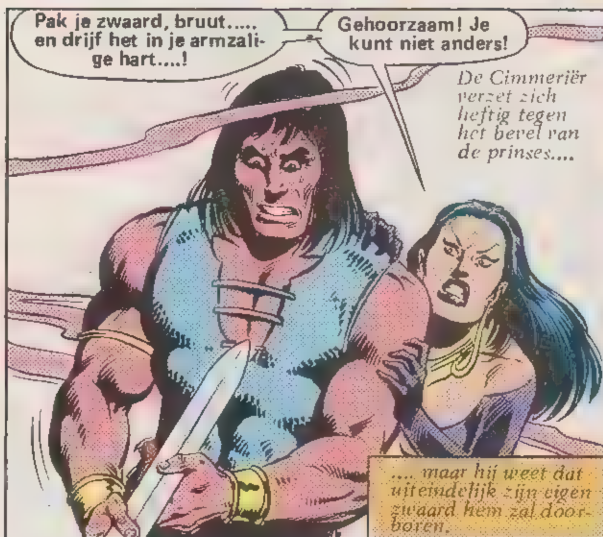

Maar het DUURDE niet langer.......
..., en dus komt Mayella's eeuwigheid....
.... tot een roemloos einde.

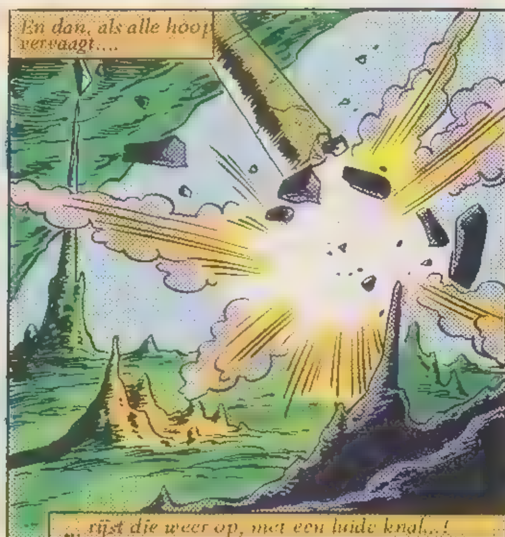

Maar als de barbaar over de rand kijkt, terwijl hij weer zuivere lucht inademt...
.... hoort hij een vreselijke gil, die zijn oren pijn doet.
EILAYNIA!

Niemand weet waar zij vandaan komt....! Misschien is zij al die tijd ongezien aan hun zijde geweest.
Maar de prinses van Nincenno is haar verdoemde leger vergeten. Zij ziet nog slechts.......
MAYELLA!
MAYELLA, LIEFSTE!

Oh, lieve Mayella, ik houd nog van je... nog steeds!

Zie je wat je gedaan hebt, zwijn...? Nu hij dood is, vallen de eeuwen van hem af...! Jij hebt van mijn MAYELLA een afschuwelijk monster gemaakt... JIJ DUIVEL......!
Ik.....? Ik handelde op jouw bevel!
Bevel? Ja...! IK beveel je..! IK laat je hiervoor met een boeten ....!

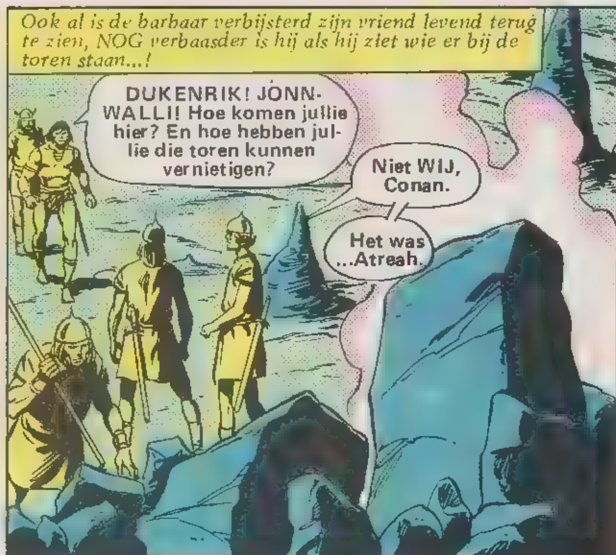

Pak je zwaard, bruut..... en drijf het in je armzalige hart....!
Gehoorzaam! Je kunt niet anders!
De Cimmeriër verzet zich heftig tegen het bevel van de prinses....
.... maar hij weet dat uiteindelijk zijn eigen zwaard hem zal doorboren.

En dan, als alle hoop vervaagt....
... rijst die weer op, met een luide knal...!

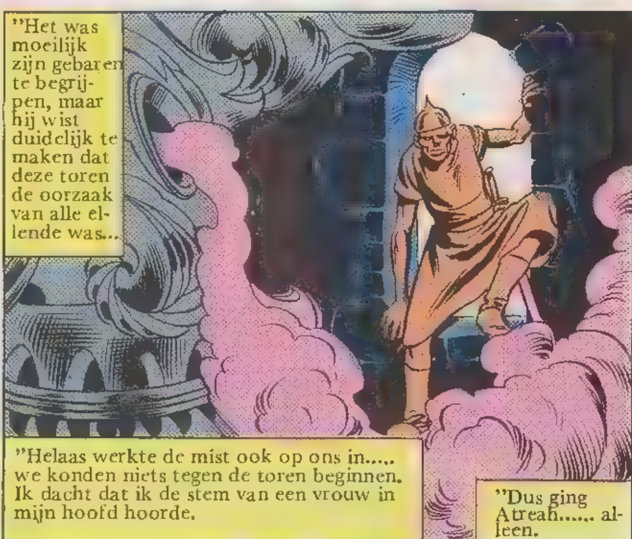

DE MISTTOREN....!
Hij is verwoest!
Dus ook haar macht!

Eens kijken welke mannen of goden we daarvoor moeten danken!

Vind je het erg als ik meega, Conan?
MURILO! ALWEER levend!
Ja, levend. Omdat jij me die klap hebt gegeven met het gevest van je zwaard en niet met de kling....!
Kennelijk kon zelfs die vervloekte mist jou niet bewegen een vriend te doden..!

Ook al is de barbaar verbijsterd zijn vriend levend terug te zien, NOG verbaasder is hij als hij ziet wie er bij de toren staan...!
DUKENRIK! JONN-WALLI! Hoe komen jullie hier? En hoe hebben jullie die toren kunnen vernietigen?
Niet WIJ, Conan.
Het was ...Atreah.

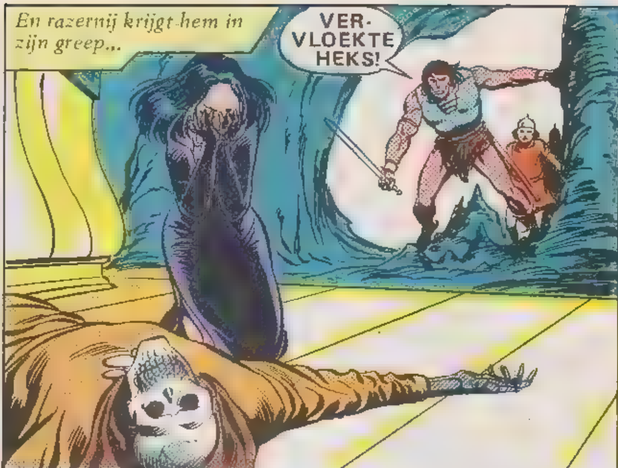

Atreah...?
Zijn simpele geest is kennelijk niet aangetast door die mist...! Hij is ontsnapt en heeft ons gehaald....!

"Het was moeilijk zijn gebaren te begrijpen, maar hij wist duidelijk te maken dat deze toren de oorzaak van alle ellende was...
"Helaas werkte de mist ook op ons in..... we konden niets tegen de toren beginnen. Ik dacht dat ik de stem van een vrouw in mijn hoofd hoorde.
"Dus ging Atreah...... alleen.

"We hoorden hoe hij binnen tekeer ging.... alsof hij de zwakke plek van een metalen monster probeerde te vinden!
"Hij heeft 'm gevonden.

En heeft daarvoor zijn....
... leven gegeven..
Zijn... LEVEN?!

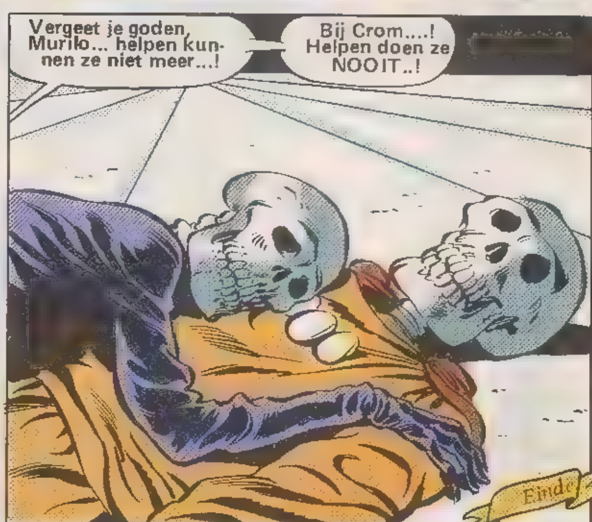

Een paar weken geleden heeft de Cimmeriër een hele beschaving verwoest om de stomme reus te redden.*
Sindsdien is Atreah steeds aan Conans zijde geweest. Ook al was hij eenvoudig van geest, denkt de barbaar, hij was een trouwe VRIEND!
* Zie Conan deel 17.

En razernij krijgt hem in zijn greep...
VER-VLOEKTE HEKS!

Ik heb gezworen dat ik je HOOFD zou afslaan als Atreah iets overkwam.....

D-Dat hoeft n-niet meer, bruut.... Ik heb een drank genomen die de jaren van mij afstroopt ... net als de dood bij Mayella heeft gedaan.
We worden weer verenigd.... mijn lieve magiër en ik.....

Eeuwig.... verenigd.,..
Bel en Astorte...!

Vergeet je goden, Murilo... helpen kunnen ze niet meer...!
Bij Crom....! Helpen doen ze NOOIT..!
Einde

Stan Lee PRESENTEERT: CONAN DE BARBAAR

DE HEKSEN VAN NEXXX

Ergens in noordoostelijk Ophir....

Het was een moeilijke klim, door kronkelende tunnels naar het daglicht... maar het is gelukt.

Bevrijd uit Eilaynia's bezwering kunnen Conan en zijn metgezellen, de zwervers Dukenrik en Jonnwalli, en Murilo, vorst van de stadstaat Pergona, nu hun ledematen strekken, een glas drinken en afscheid nemen.

Je vertrekt dus echt, Murilo....? Zomaar?

Ja, Jonnwalli..... hoe kan ik naar het slappe hofleven terugkeren, nu ik de vreugde van het avontuur weer heb leren kennen......?

Ah, Conan..... ik ben je eeuwig dankbaar dat je mijn ogen geopend hebt...!

Geen dank, Murilo........ het GOUD dat je beloofd hebt is genoeg.....!

Tekst
J.M. de Matteis
Tekeningen
John Buscema & Bob McLeod
Kleur
George Roussos
Vertaling
Rob van Eyck
Lettering
BeauType
Ned. prod. en red.
Ans Loos

Met de held van ROBERT E. HOWARD.

Zie eerste verhaal - red.

Je WEET toch nog wel dat je ons een beloning hebt beloofd...?
Je krijgt je goud, Cimmeriër ..... als je mijn LIJK in Pergona aflevert....!
Jouw lijk? Dat van Atreah, bedoel je...!
Ja, Atreah.... die zijn leven heeft geofferd om de MISTTOREN te vernietigen.
Zijn verkoolde lichaam is onherkenbaar.... en zal jullie verhaal over mijn "heldendood" dus wel kunnen bewijzen....!

Maar... vrouwe Yvonna houdt van u. Zelfs IK zie dat! Hoe kunt u......?
Haar liefde werkt benauwend, Dukenrik. Ze verdrinkt iemand met haar liefde.
Mooie woorden... maar ik ben niet overtuigd......!

JOU hoef ik niet te overtuigen, barbaar.
Luister, mannen... jullie hebben een levende dood overleefd....! Ooit heb ik een vrijgevochten bende geleid die de RODE COMPAGNIE genoemd werden......

Wie wil WEER zo'n bende vormen....?
Bijna allen betuigen hun instemming......

... en kort daarna vertrekt de nieuw gevormde bende.
Vaarwel, barbaar....! Als we elkaar WEER ontmoeten, heb JIJ misschien een dikke buik... en een kroon op.....!
Misschien ... maar ik denk 't niet.

Hé, Conan.,..... Gaan we nu naar Pergona? Denk aan de beloning..........
Vast niet..!

... tot zij na drie dagen het paleis bereiken....

Het bevalt me niet..... iedereen hier bij deze begrafenis lijkt wel....... VERDOOFD....!

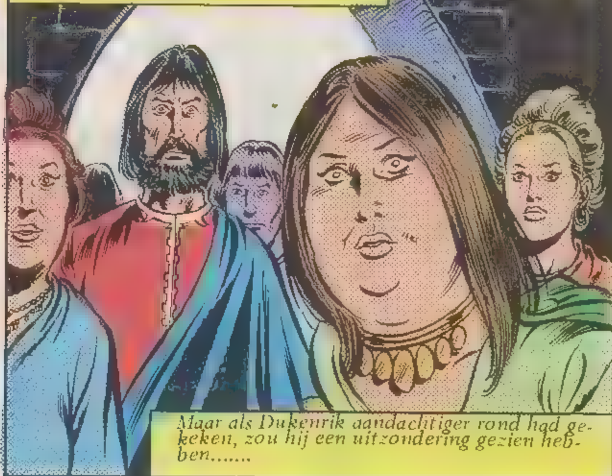
Als die magiër Nareobbo niet dood was, zou ik denken dat hij weer bezig was....!

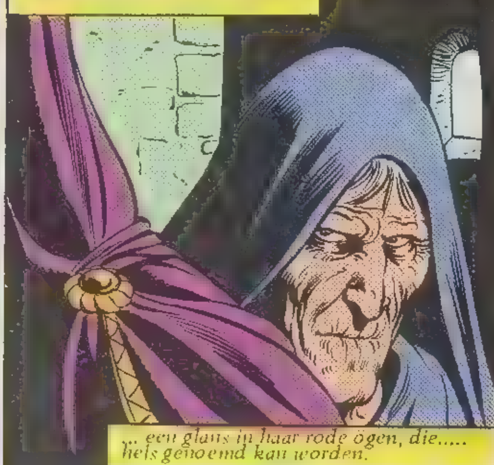
Je piekert teveel, Conan! Bij begrafenissen HOOR je verdoofd te zijn....!

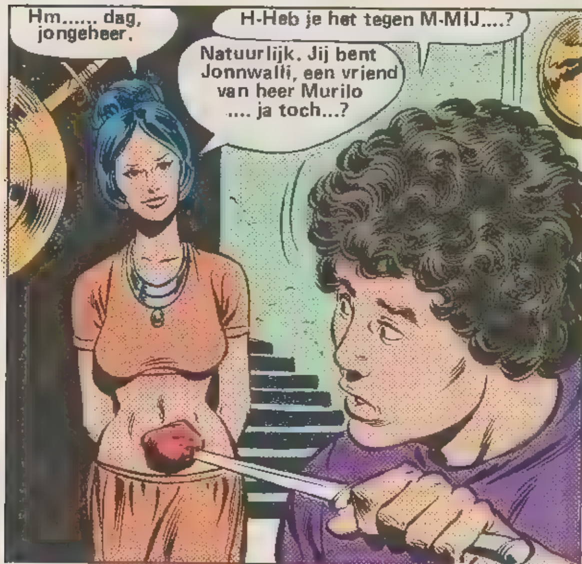
Conan heeft gelijk, Walli!

Vrouwe Yvonna besteedt meer aandacht aan dat kind dat we op straat gevonden hebben* dan aan haar overleden man....!

* In dit nummer.

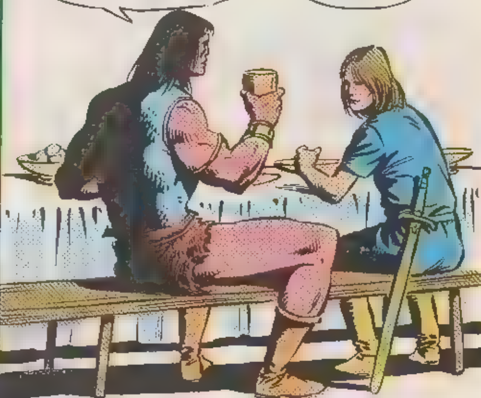

"En ze lijken inderdaad allemaal wel slaapwandelaars....!
Maar als Dukenrik aandachtiger rond had gekeken, zou hij een uitzondering gezien hebben.......

Want er is één oude vrouw die zich in een hoek verschuilt....
... een glans in haar rode ogen, die..... hels genoemd kan worden.

Hm...... dag, jongeheer.
H-Heb je het tegen M-MIJ....?
Natuurlijk. Jij bent Jonnwalli, een vriend van heer Murilo .... ja toch...?

Inderdaad....! En jij..... jij bent Kreean, de mooiste dienares van vrouwe Yvonna....! Zelfs al was ik jaren weggeweest, dan had ik je niet vergeten....!
Dat is heel lief van je, jongeheer Jonnwalli.

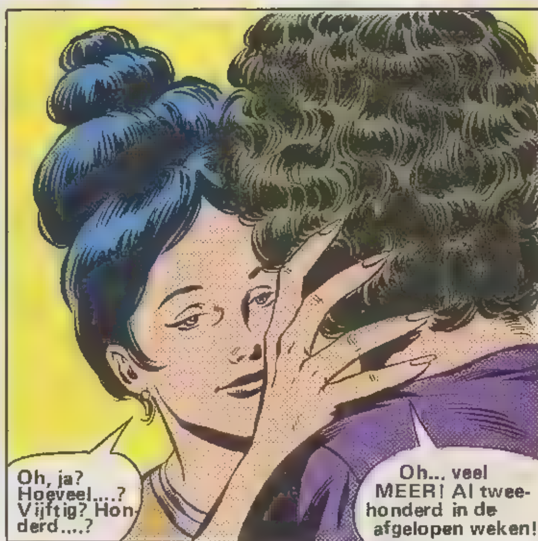

Ik heb naar je gekeken sinds je terugkeer...... en op het geschikte moment gewacht.
Ik weet dat het brutaal van me is..... maar ik vind je heel aardig .....!
Ja..... maar ik ben blij dat je het gedaan hebt....! Kom, lieve dame, dan gaan we een eindje lopen samen......
Ach! Daar gaat hij...! Dit kun je nauwelijks waardig gedrag noemen voor een begrafenis....!

Dukenrik, ik wed dat jij ook wel eens voor een leuk gezichtje bent gevallen...!
Je bent toch niet JALOERS, hè.......?

Als je DAT denkt, heb je weinig mensenkennis, Conan....!
IK wil me uitsluitend bezighouden met avonturen...!

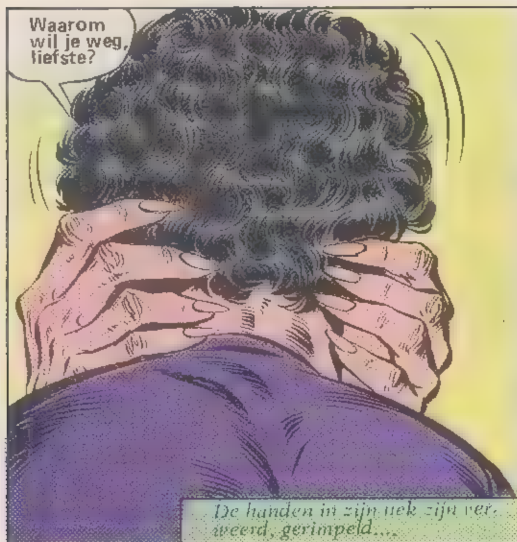

In zo'n leven is geen plaats voor.... vrouwen! Absoluut nie....
...HNGH!
Weet je wat ik zo leuk vind aan Jonnwalli en jou, Dukenrik.....?
Met jullie twee verveel je je geen moment.....!

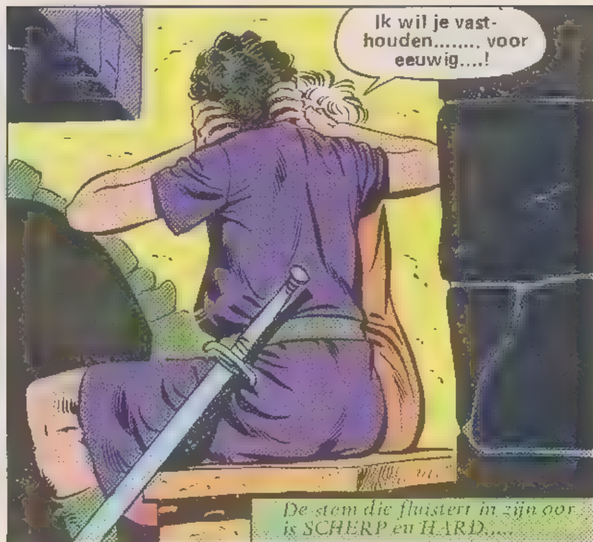

"Nee, geen moment!"
Je bent..... verlegen, Jonnwalli....! Ben je bang van me? Of heb je nooit eerder een meisje gehad....?
N-Nooit eerder...? Nou, ik heb al meer meisjes gehad dan de meeste mannen in hun hele leven...!

Oh, ja? Hoeveel....? Vijftig? Honderd....?
Oh... veel MEER! Al tweehonderd in de afgelopen weken!

Als dat zo is, mijn lieve kleine jongen.....
.... dan kunnen we de inleidende fase wel overslaan.....
Kus me, Jonnwalli....

...KUS ME....
De wang tegen de zijne is koud en klam.....

Waarom wil je weg, liefste?
De handen in zijn nek zijn verweerd, gerimpeld....

Ik wil je vasthouden........ voor eeuwig....!
De stem die fluistert in zijn oor is SCHERP en HARD.....

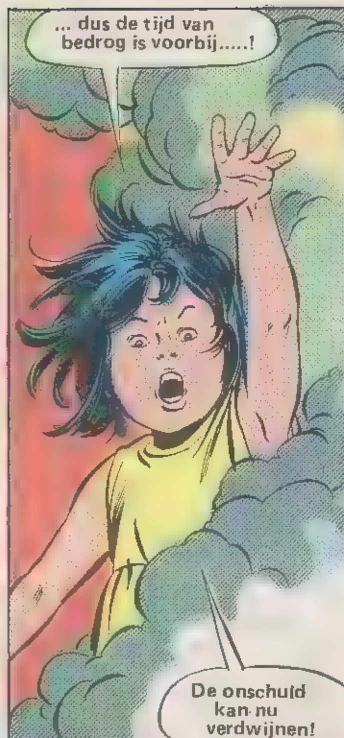

Loop niet weg, Jonnwalli... dat KAN niet...!
De afschuw die hij voelt is TOTAAL....!

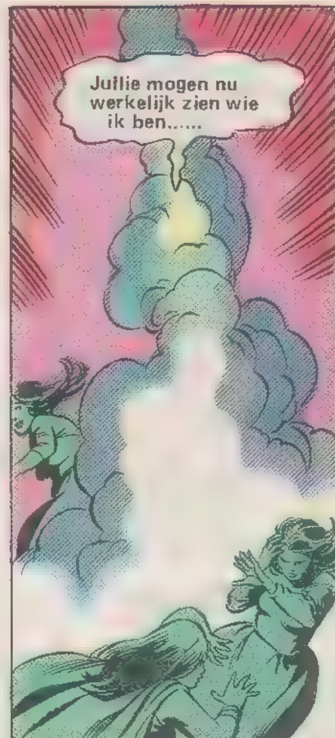

Nu ik je heb, laat ik je niet meer gaan! HA, HA, Ha....!
NEE!!

Bij Crom! Ik wist dat er iets mis was.... ik WIST het....!
De barbaar rent met panterachtige snelheid vooruit, Dukenrik trillend achter hem....

.... maar de roodogige gestalte die uit de schaduw opduikt houdt hen tegen!
Dit is wel ver genoeg.....!
Een hevige pijn....

...... en VERBIJSTERING over wat daarop volgt...!
GEWELDIG! GEWELDIG!
Gevangen als vliegen in een web....!
Het spel is gelukt...

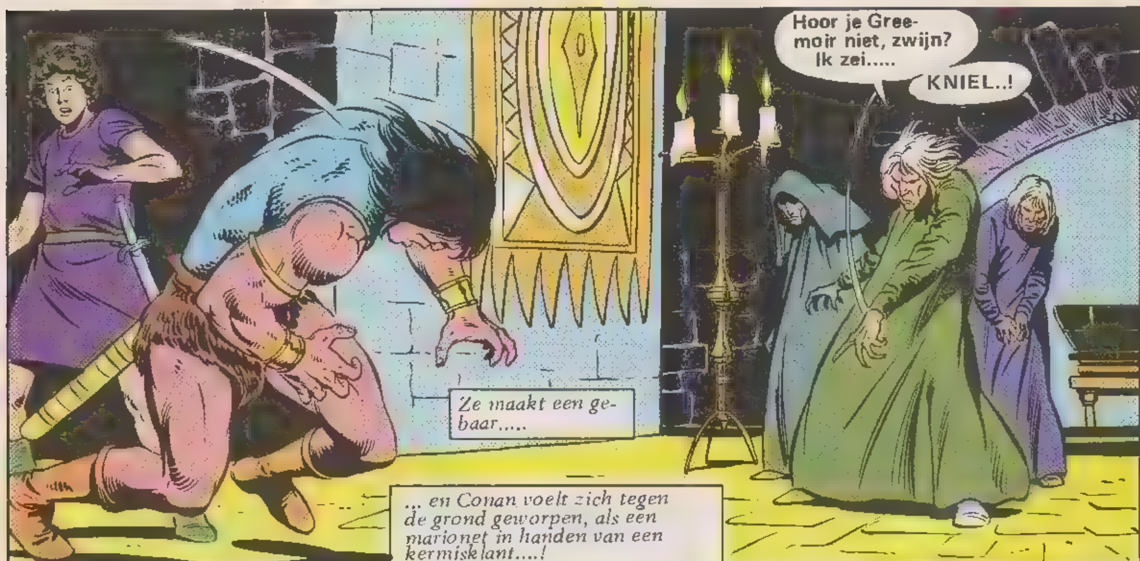

... dus de tijd van bedrog is voorbij.....!
De onschuld kan nu verdwijnen!

Jullie mogen nu werkelijk zien wie ik ben......

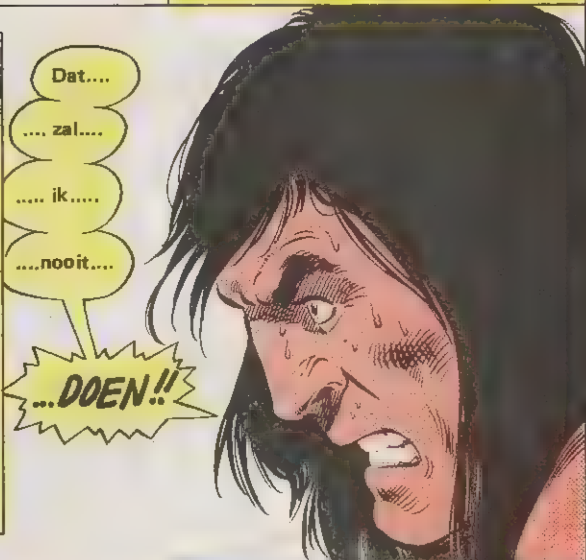

GREEMOIR!

Ze hebben ons gevonden!
Z-Ze zijn het..!
Kennen jullie die kakelende oudjes?
Het zijn de heksen, Conan...
DE HEKSEN VAN NEXXX..!

Heksen....?!
Wat gebeurt er allemaal...?
Kniel voor mijn zusters en mij, zwijn.... dan vertel ik je meer....!

Hoor je Gree-
moir niet, zwijn?
Ik zei.....
KNIEL..!
Ze maakt een ge-
baar.....
... en Conan voelt zich tegen
de grond geworpen, als een
marionet in handen van een
kermisklant....!

Dat is beter. En smeek me nu,
zwijn..... Smeek Greemoir haar
verhaal te vertellen.
NU,
beest....
smeek!

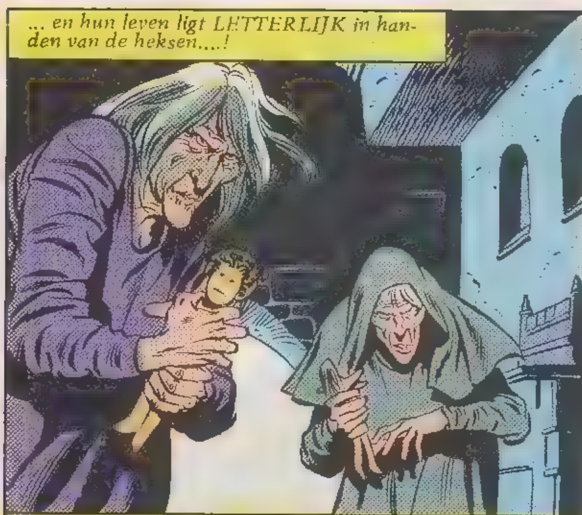

Dat....
.... zal....
..... ik.....
....nooit....
...DOEN!!

Ommogelijk! Hij staat
op! Dat zwijn heeft
meer wilskracht dan ik
dacht...!
Ik heb
ook ANDERE
kracht.....

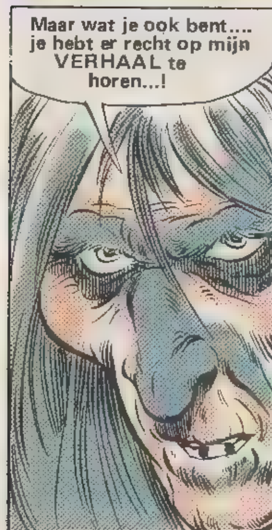

... en die zal ik
je nu laten VOE-
LEN...!

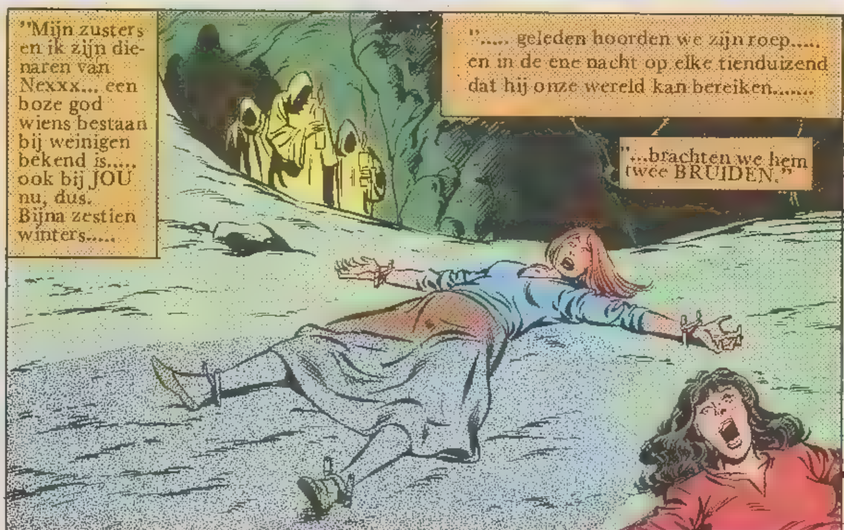

Je bent dapper, zwijn.... maar niet verstandig ....!

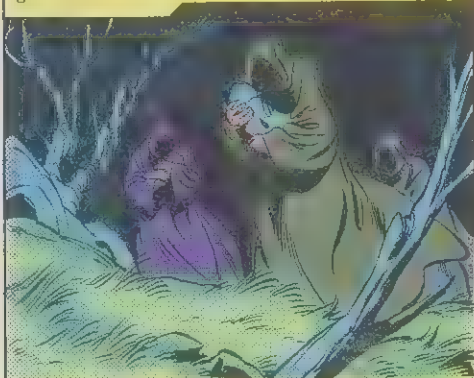

Want..... je bent bezig ook je jonge makkers te wurgen....!
De jongens spartelen over de vloer als vissen op het droge......
Dukenrik en Jonnwalli zijn aan het sterven...

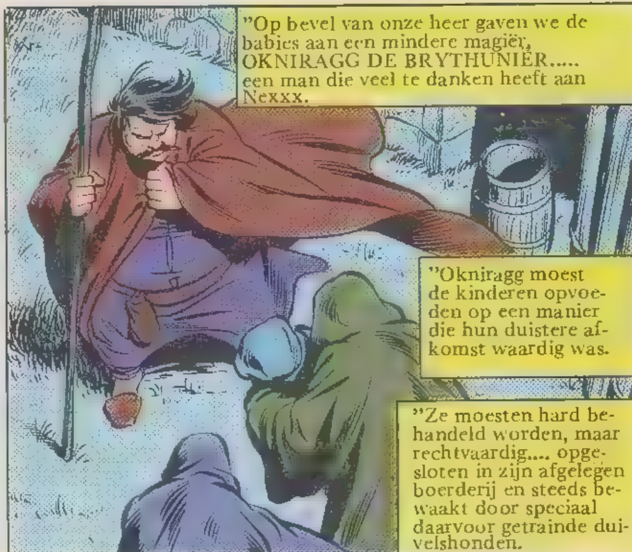

... en hun leven ligt LETTERLIJK in handen van de heksen....!
Zwaar vloekend laat Conan Greemoir los.... en de poppen worden terzijde gelegd.

Mooi! Ik zie dat je toch wel slim bent..... voor een zwijn, althans.

Maar wat je ook bent.... je hebt er recht op mijn VERHAAL te horen...!

"Mijn zusters en ik zijn dienaren van Nexxx... een boze god wiens bestaan bij weinigen bekend is..... ook bij JOU nu, dus. Bijna zestien winters.....
"..... geleden hoorden we zijn roep..... en in de ene nacht op elke tienduizend dat hij onze wereld kan bereiken.......
"...brachten we hem twee BRUIDEN."

"Wat er met die twee arme vrouwen gebeurde, kunnen we beter niet vertellen..... maar maanden later, toen de twee kinderen geboren werden, was Nexxx erg verheugd....... want hij had twee zonen die de wereld konden vernietigen.....
"Twee zonen, die samen een geheel vormden, groter dan de samenstellende delen.

"Op bevel van onze heer gaven we de babies aan een mindere magiër, OKNIRAGG DE BRYTHUNIER..... een man die veel te danken heeft aan Nexxx.
"Oknoragg moest de kinderen opvoeden op een manier die hun duistere afkomst waardig was.
"Ze moesten hard behandeld worden, maar rechtvaardig.... opgesloten in zijn afgelegen boerderij en steeds bewaakt door speciaal daarvoor getrainde duivelshonden.

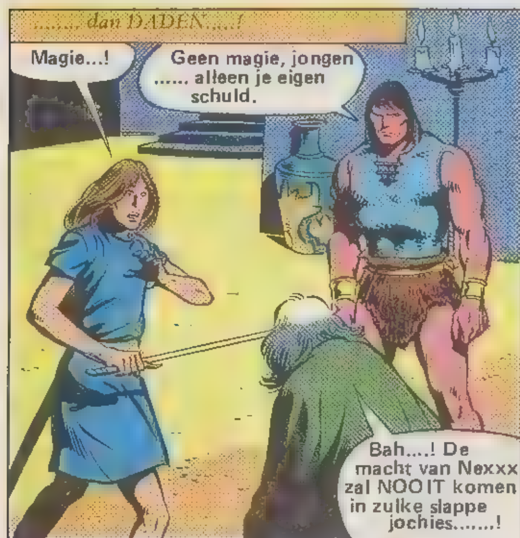

"Hun dagen waren zwaar...... slechts verlicht door hun uren in de bibliotheek....
"..... waar zij hun geest vulden met verhalen van ridderlijke avonturen...!

'Misschien vonden zij daardoor de moed, een jaar geleden, om langs hun wachters te glippen.....
"..... en ervandoor te gaan."

Over enkele dagen..... op hun vijftiende verjaardag..... zal hun vaders bloed in hen ontwaken! Dan nemen zij hun bloeddorstig lot in eigen handen...!
NEE...!!
We zijn gekomen om ervoor te zorgen dat dit GEBEURT....!

Ik zal dat verhinderen ..... heks...!
Oh...? En hoe wil je dat doen, krullekop...? Door een zwaard recht door mijn oude hart te jagen....?
Goed...., kom maar...! Ik zal mezelf op geen enkele manier beschermen!
Jonnwalli's arm met het zwaard trilt hevig......

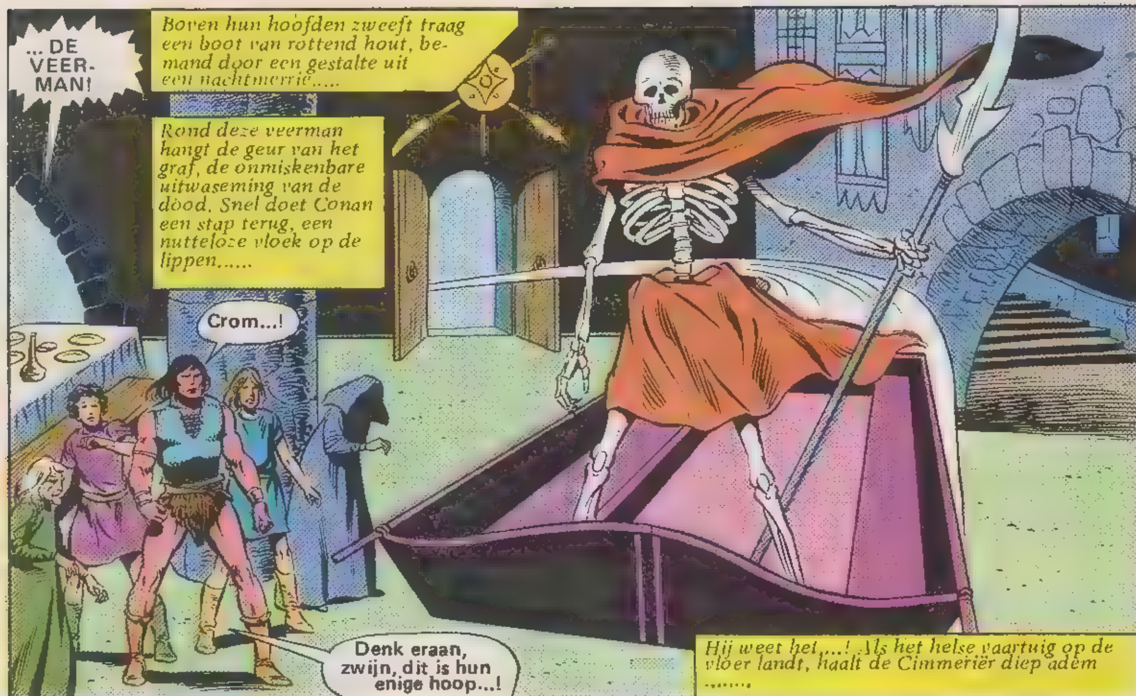

..... en zakt dan neer.
Nee....
Jij KUNT het niet, broertje...
... maar IK wel!
Maar woorden komen makkelijker.....

.... dan DADEN.....!
Magie...!
Geen magie, jongen ...... alleen je eigen schuld.
Bah....! De macht van Nexxx zal NOOIT komen in zulke slappe jochies.......!

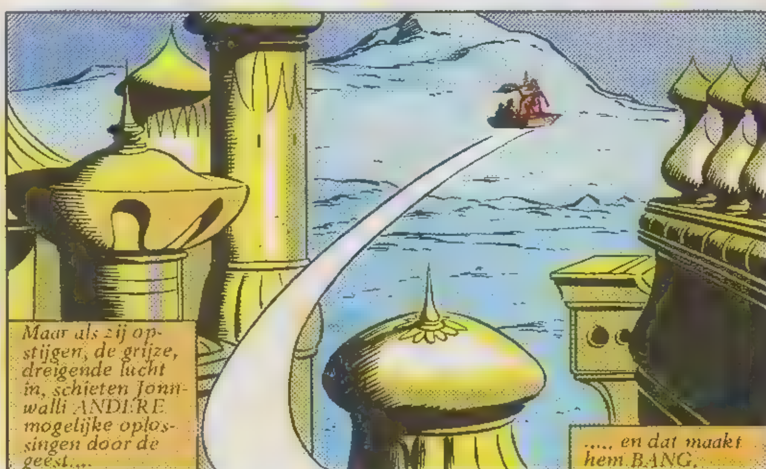

Ze zullen onze god teleurstellen..... en zijn wraak over ons afroepen ....!
Daarom zijn wij bereid hun vrijheid te RUILEN.....!
Ruilen....?

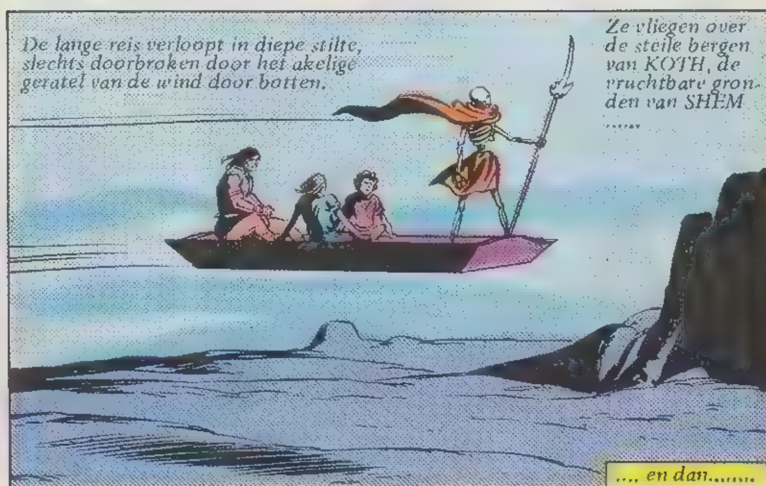

In een tempel in Stygia bevindt zich een beeld van jade...... met enorme krachten. Daarmee kunnen we het tegen de god opnemen.
Maar er risico aan verbonden. NEEM dat risico..... en ze zijn vrij...!
Hoe dwaas denk je dat ik ben,Greemoir..? Als ik ga, nemen jullie hen mee....!
Je beoordeelt me verkeerd, barbaar. De jongens gaan met je MEE.....!
Kijk uit, Conan. Okniragg noemde haar "Greemoir de bedriegster.....".

Vergeet dat nu maar even, jongen.
Greemoir...... stel dat ik het doe.... dan kan ik nooit op tijd in STYGIA komen....!
Jawel, zwijn...!
Wel als ik HEM nu even oproep.......

... DE VEERMAN!
Boven hun hoofden zweeft traag een boot van rottend hout, bemand door een gestalte uit een nachtmerrie.....
Rond deze veerman hangt de geur van het graf, de onmiskenbare uitwaseming van de dood. Snel doet Conan een stap terug, een nutteloze vloek op de lippen.....
Crom...!
Denk eraan, zwijn, dit is hun enige hoop...!
Hij weet het....! Als het helse vaartuig op de vloer landt, haalt de Cimmeriër diep adem ....

..... en stapt erin....!
Conan! We moeten dit niet doen! Het is vast een list...!
Misschien, jongen... maar we winnen er tijd mee ....
.... en het kan een oplossing zijn....!
Misschien,

Maar als zij opstijgen, de grijze, dreigende lucht in, schieten Jonnwalli ANDERE mogelijke oplossingen door de geest....
..... en dat maakt hem BANG.

De lange reis verloopt in diepe stilte, slechts doorbroken door het akelige geratel van de wind door botten.
Ze vliegen over de steile bergen van KOTH, de vruchtbare gronden van SHEM ......
.... en dan.......

..... komen de woestijnen....,

Ze zweven boven een eindeloos verlaten landschap, waar alleen oeroude ruïnes bovenuit steken.

Hier lijkt de lucht beladen met een groot, onpeilbaar mysterie.

Hier siddert de ziel van primitieve angst.

HIER...... daalt de boot.

Conan heeft eerder door Stygia gezworven, maar nooit voor zijn plezier ......!

Deze keer vormt geen uitzondering.

Op aanwijzing van de veerman gaan ze van boord.

Holle oogkassen staren vooruit....! Een benige hand wijst naar het enige gebouw in de verlaten woestenij dat nog overeind staat.....

... en met ingehouden tred gaan een barbaar en twee zonen van duisternis en licht....... eropaf.

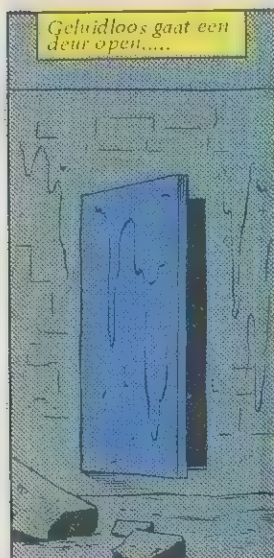
WAT jullie ook zeggen....

Ik ga er NIET IN!

Wil je liever buiten blijven met onze gids, Jonnwalli....?

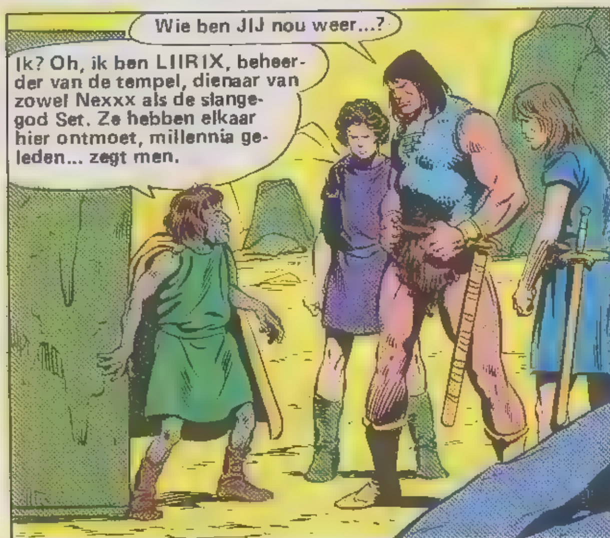
I-Ik geloof dat we w-weinig k-keus hebben, Conan..

KIJK..!

Geluidloos gaat een deur open.....

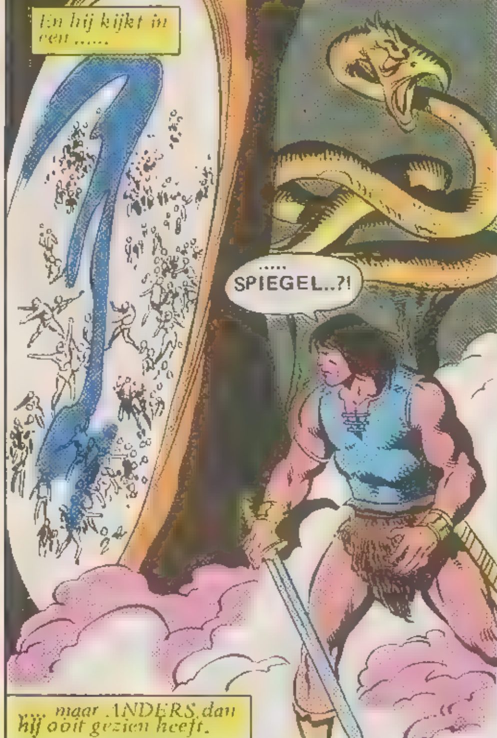

Uit het duister verschijnt een hand...
Drie paar ogen verwachten dat deze hand gevolgd zal worden door een gruwelijk monster.....

..... maar ZIEN....
...'n MAN.
Gegroet, mijn vrienden. Jullie komst is mij gemeld....!

Wie ben JIJ nou weer...?
Ik? Oh, ik ben LIIRIX, beheerder van de tempel, dienaar van zowel Nexxx als de slangegod Set. Ze hebben elkaar hier ontmoet, millennia geleden... zegt men.

Maar straks hebben we tijd om te praten. Kom binnen. Jullie hebben een ZWARE TAAK....!
Voorzichtig gaat Conan naar binnen, het zwaard in de hand. Maar wat een kleine ruimte zou moeten zijn.......

... lijkt zich ONEINDIG uit te strekken....!
Indrukwekkend, hè...? Met TWEE GODEN achter je kun je pas echt wonderen verrichten.
Maar Greemoir betaalt me niet om te kletsen.
Het lijkt niet moeilijk, Conan.....? Toch? Het g-gaat toch g-goed, hè Conan...?
Niet zeuren, jongen. Jij en Dukenrik lopen ACHTER me... en BLIJF daar.
Aan het eind van deze gang staat een grote kist. Daarin ligt, tussen andere kostbaarheden, het standbeeld van jade dat zij wil hebben.
Z-Zoals je wilt, Conan.
Loop RECHTUIT, dan zul je het doel bereiken. VERLAAT het pad, dan .... laat ik daar maar over zwijgen.
Dan loopt hij zwijgend verder door de mistige gang, terwijl hij de monsterlijke beelden die van beide zijden op hen neerkijken, scherp in de gaten houdt.

Dan treft een zilveren lichtflits zijn oog..... en hij hoort een chaos van geluiden.
En hij kijkt in een ......
..... SPIEGEL..?!
..... maar ANDERS dan hij ooit gezien heeft.

Duizend adembenemende beelden van duizend adembenemende werelden doemen op uit wazige diepten.....
...., en Conan voelt instinktief dat men door dat glas heen kan,.... om op te duiken in elke.....

....TIJD......
....OVERAL......
Wat GEWELDIG, fluistert een verre stem, om door dimensies te reizen, te zweven tussen WERELDEN.
Als verdoofd stapt de Cimmeriër naar voren.....

... en alleen een schrille kreet houdt hem tegen.....
Conan! Nee! Niet doen!
BLIJF OP HET PAD...!
Met bovenmenselijke krachtsinspanning kan Conan zich uiteindelijk losmaken.... maar niet zonder SPIJT.

Grimmig, zwijgend, gaat hij voort....
Het pad kronkelt zich in onlogische bochten. Aan hun voeten wellen mistsluiers op, die ondoordringbaar worden..
..... tot die mist plaats maakt.....

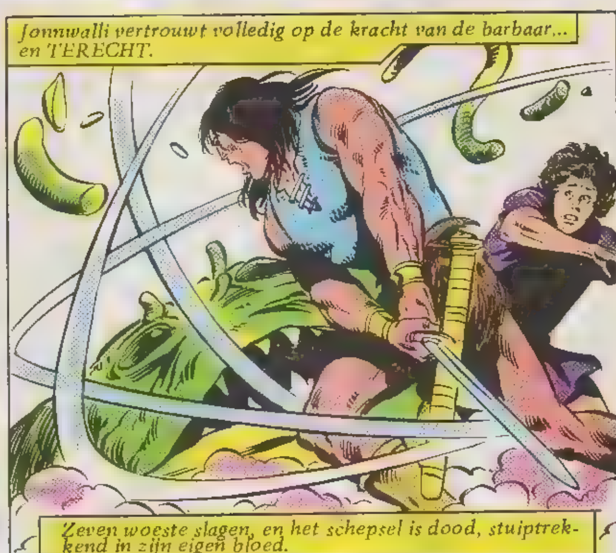

.....voor.....
Jonnwalli! JONNWALLI...! Ik wacht al lang op je, mijn liefste....!
Je wacht .... op mij?
Ja! Het is tijd dat je leert hoe je een vrouw in je armen moet houden.....!
Het is tijd dat je de hartstocht leert kennen...!

Ja..... de tijd is er rijp voor...! En ik weet zeker dat jij me alles kunt leren, knap meisje, en....

....GOED...?!

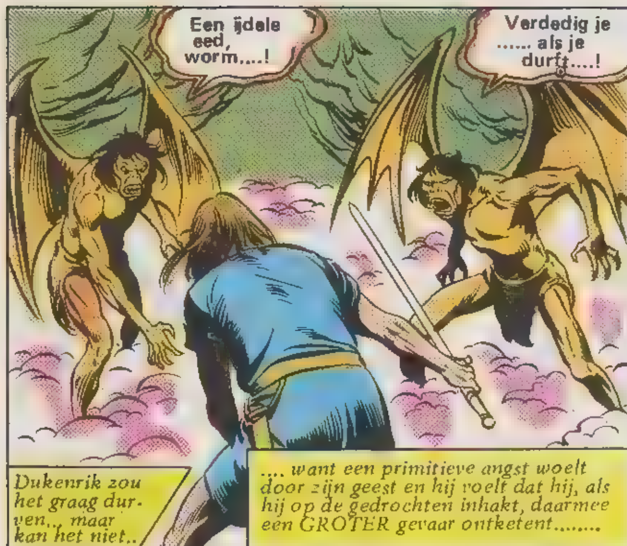

Ik ben in een val gelopen.... Toch...?
Jazeker, kind..... door het genot van het lichaam te zoeken, vind je in plaats daarvan de dood......!

NEE, BEEST!
C-Conan! Snel....... SNEL...!
Red me van dat DING!

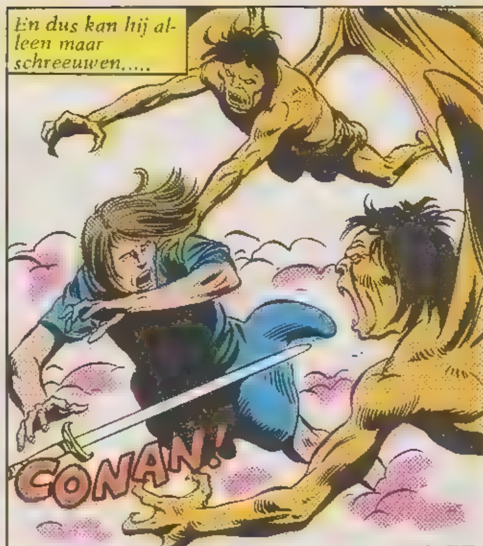

Jonnwalli vertrouwt volledig op de kracht van de barbaar... en TERECHT.
Zeven woeste slagen, en het schepsel is dood, stuiptrekkend in zijn eigen bloed.

Maar elders op het pad....
AYEEEEEEE!!
Een GIL.... vreselijk.....! Maar WIE....?!

Wie, Dukenrik? Degene die jou ter wereld heeft gebracht....!
Sinds de nacht van jouw geboorte heb ik hier gelegen, naast Jonnwalli's moeder....... gemarteld door Nexxx' duivels.....!
Dat is voorbij, moeder! Ik zweer het....!

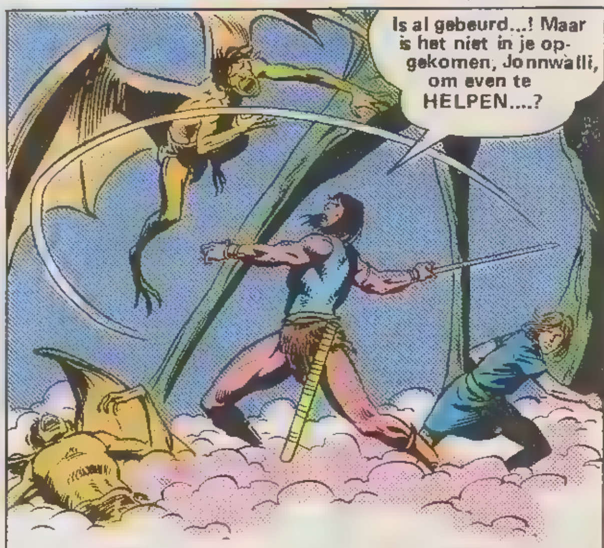
Een ijdele eed, worm....!
Verdedig je ...... als je durft....!
Dukenrik zou het graag durven... maar kan het niet..
.... want een primitieve angst woelt door zijn geest en hij voelt dat hij, als hij op de gedrochten inhakt, daarmee een GROTER gevaar ontketent........

En dus kan hij alleen maar schreeuwen.....
CONAN!

Crom...! Eerst de een, nu de ander!
Heeft Okniragg je niet geleerd jezelf te verdedigen...?
Geen tijd nu, Conan...., help Dukenrik.......!

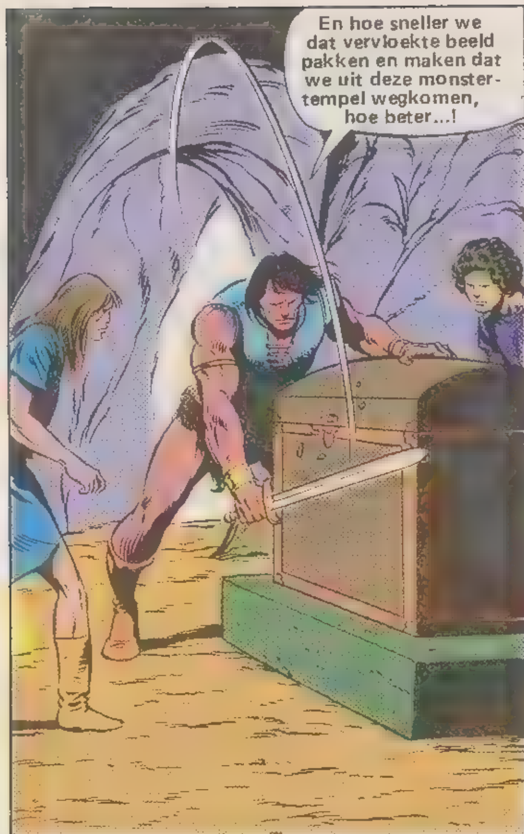
Is al gebeurd...! Maar is het niet in je opgekomen, Jonnwalli, om even te HELPEN....?

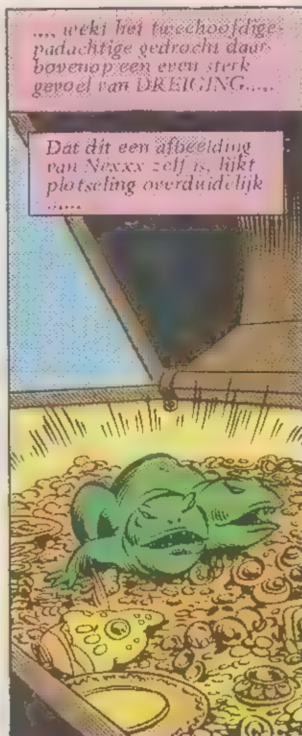
Het... het .... spijt me, Conan. Je hebt gelijk... ik.... had je...
Dat geldt voor ons ALLEBEI, Walli.... Greemoir zei het al: we zijn niet tot doden in staat.....
Greemoir is gek! IK zeg je: als je in leven wilt blijven in deze wereld, moet je je angst onderdrukken en het zwaard opnemen! Ik kan jullie niet EEUWIG beschermen.....!

Kom nu mee....
.... we hebben ons doel bereikt.........!

En hoe sneller we dat vervloekte beeld pakken en maken dat we uit deze monster-tempel wegkomen, hoe beter...!

Nu moeten we kijken of er een beeld van JADE...
MITRA! Kijk die schat eens, jongens ..... hebben jullie ooit zoiets moois gezien....?
Maar terwijl de glinsterende goudschat bij de Cimmeriër beelden van oneindige rijkdom oproept.....

..... wekt het tweehoofdige padachtige gedrocht daarbovenop een even sterk gevoel van DREIGING.....
Dat dit een afbeelding van Nexxx zelf is, lijkt plotseling overduidelijk ......
.... en Dukenrik en Jonnwalli worden bevangen door walging als zij voor het eerst het uiterlijk zien van.... hun VADER.

Dan verstoort een snelle beweging al deze gedachten...
... als een sterke vangarm door de lucht schiet.....

Naar adem snakkend, al bijna bewusteloos, wordt Conan meegesleurd.....
..... recht naar een bijna zekere dood!

Walli.... we kunnen niet zomaar blijven toekijken!
Nu moeten we doen wat Conan zei ... het zwaard opnemen! Dat moet NU....!
Jonnwalli knikt instemmend.....

.... en zij VALLEN AAN....!
Eerst zijn hun bewegingen nog onhandig, onwennig, als zij met dichte ogen op het gruwelijke beest inhakken......

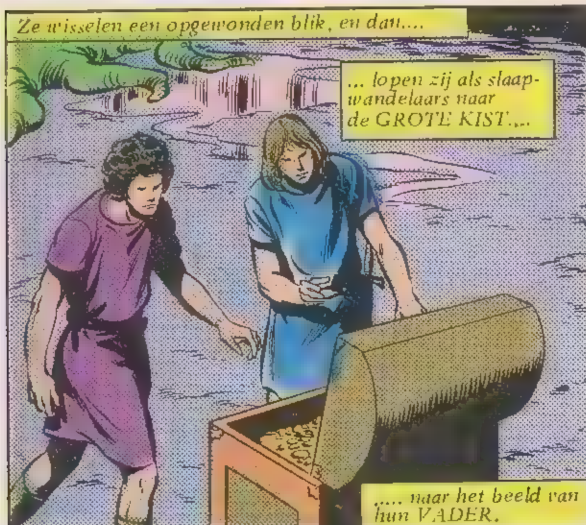

Maar dan gaan hun ogen OPEN. De slagen dalen neer met grotere kracht, trefzekerder.

Hun gezichten, die kort tevoren nog vol angst stonden, stralen nu van,...

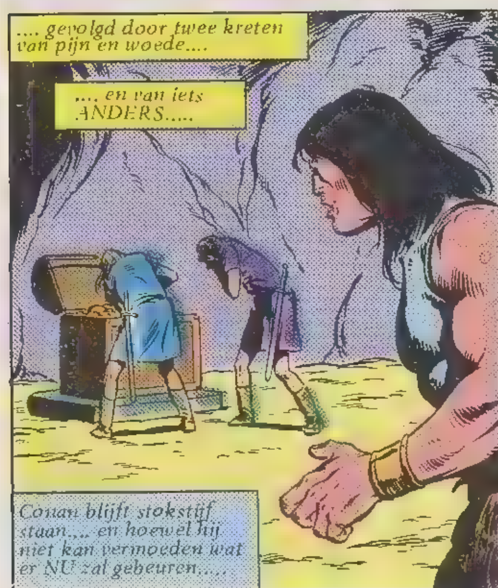

....duistere....
... dodelijke.....
... vreugde.

Croms botten! Nu is het MIJN beurt jullie te danken, jongens!
Hé... stop maar met hakken! Dat ding is DOOD...!

Langzaam houden zij op. Dukenrik en Jonnwalli wankelen achteruit.....
... met blozende wangen en trillende handen.

Ze wisselen een opgewonden blik, en dan....
... lopen zij als slaapwandelaars naar de GROTE KIST....
.... naar het beeld van hun VADER.

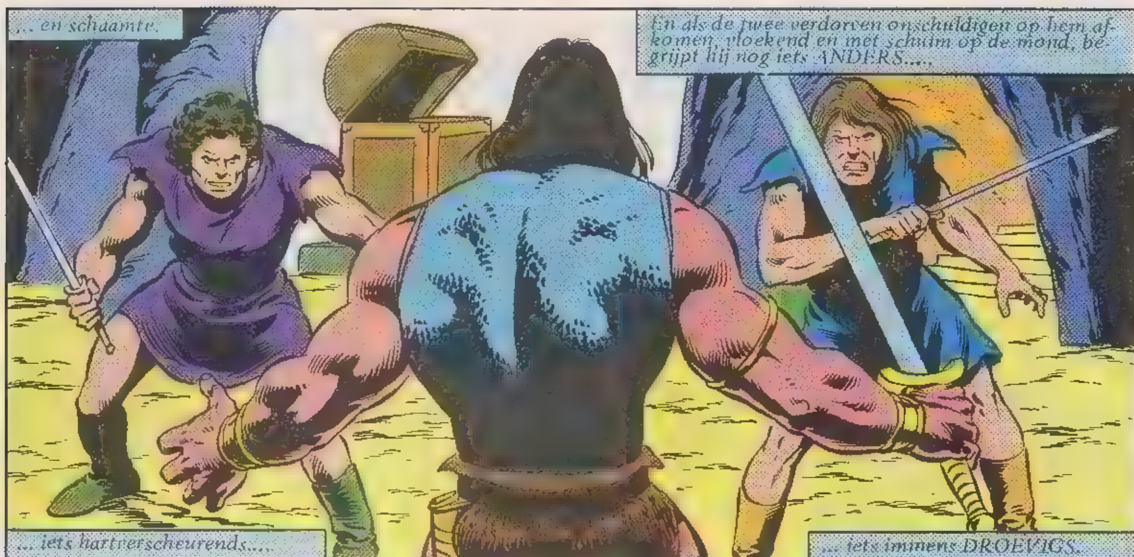

Duwen zij hun vingers tussen de scherpe kaken.... of is het het BEELD dat naar voren komt...?
Hoe dan ook, tanden van jade bijten in hun vlees..

.... gevolgd door twee kreten van pijn en woede....
.... en van iets ANDERS.....
Conan blijft stokstijf staan.... en hoewel hij niet kan vermoeden wat er NU zal gebeuren.....

.... kan het hem ook niet VERBAZEN....!
Eindelijk zijn we..... wat we moeten zijn...!
Ik zie nu.... zoals wij MOETEN zien.....

Begrijp je het, Conan? Okniragg heeft ons LATEN ontsnappen! De heksen WILDEN dat we al die boeken lazen! Ze WILDEN dat we gingen zwerven!
Onze onschuldige zielen moesten ervaring opdoen.... en hier in de tempel van onze duistere heer heb JIJ ons de grootste ervaring bezorgd!

Jij leerde ons...... DODEN.... zodat we zijn gif konden opnemen... het gif dat ons VRIJMAAKT!
En nu bestijgen we de troon van mens en demon! Nu zullen we oordelen over deze nietige wereld....!
Begrijp..... je...... het...?
De Cimmeriër begrijpt slechts dat hij GEBRUIKT is om twee onschuldigen te verderven.... Hij voelt WOEDE.............

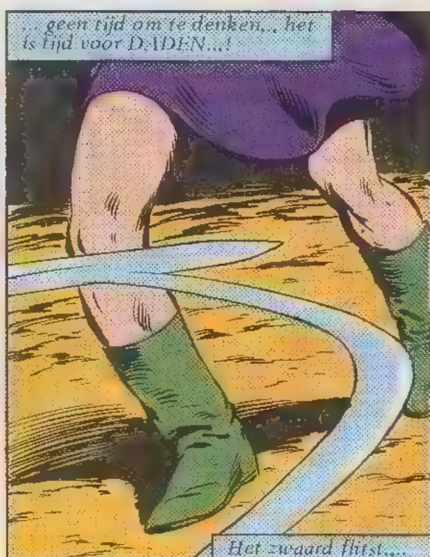

... en schaamte.
En als de twee verdorven onschuldigen op hem afkomen, vloekend en met schuim op de mond, begrijpt hij nog iets ANDERS....
... iets hartverscheurends....
... iets immens DROEVIGS.

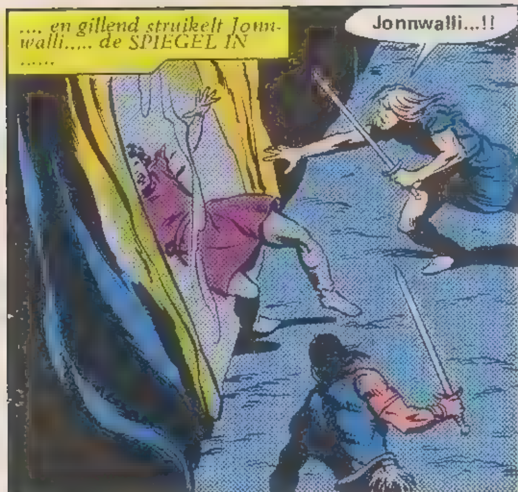

Voor het heil van de mensheid en -nog belangrijker- omwille van Dukenriks en Jonnwalli's onsterfelijke zielen....
... moet het tweetal STERVEN....!

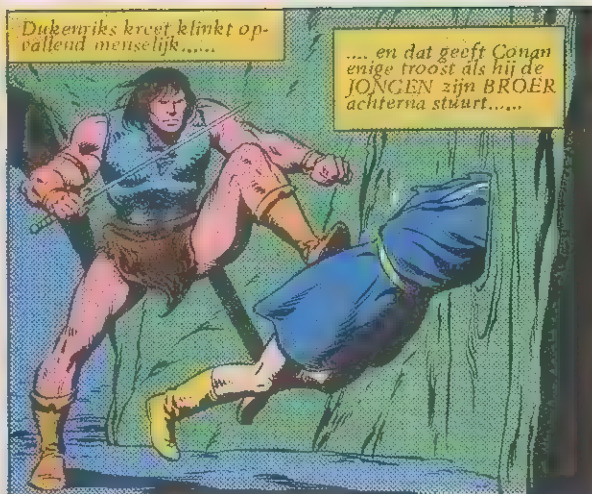

Maar als de zonen van Nexxx hem met steeds groeiende bovenmenselijke kracht over het pad terugdrijven, beseft hij dat de kans groot is dat HIJ zal sterven,...!

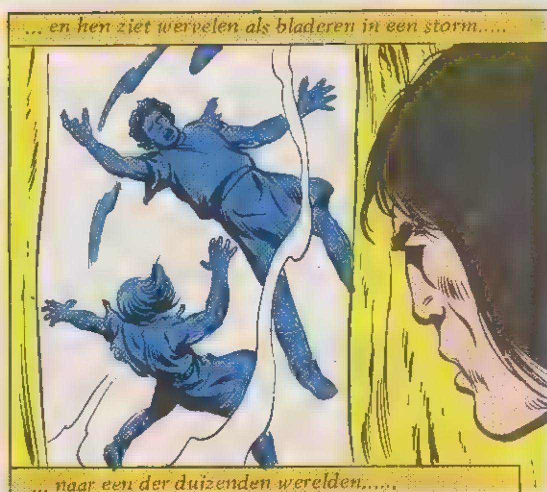

Dan, voor de tweede maal die dag, treft een zilveren glans zijn oog...
... en een laatste hoop welt in hem op.

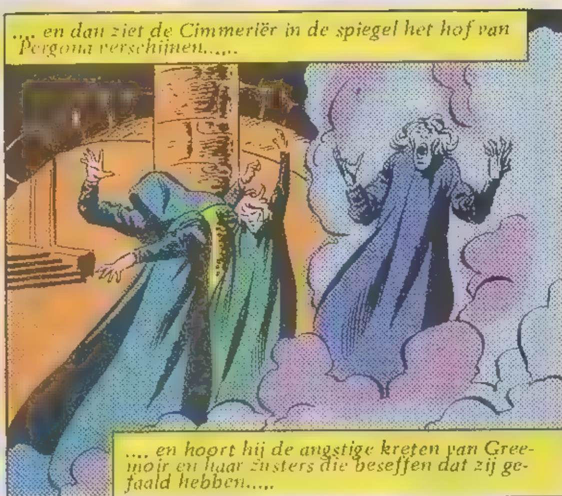

Komt het door de lichtflits... of ziet Conan werkelijk een blik van begrip, van aanmoediging, op Jonnwalli's gezicht.....?
Hoe dan ook...

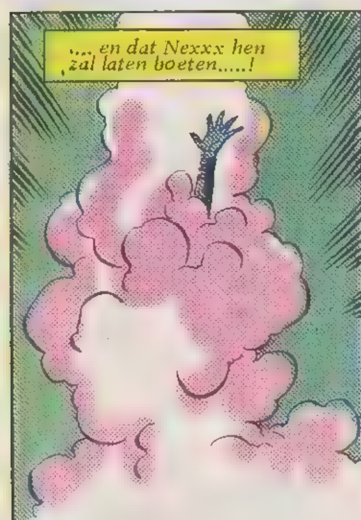

...geen tijd om te denken,.. het is tijd voor DADEN...!
Het zwaard flitst....

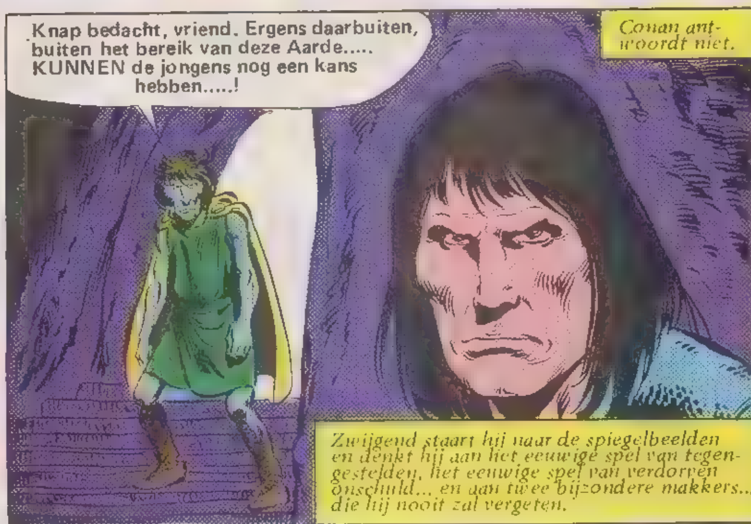

.... en gillend struikelt Jonnwalli..... de SPIEGEL IN ......
Jonnwalli...!!

Dukenriks kreet klinkt opvallend menselijk......
.... en dat geeft Conan enige troost als hij de JONGEN zijn BROER achterna stuurt......

... en hen ziet wervelen als bladeren in een storm.....
... naar een der duizenden werelden.....

.... en dan ziet de Cimmeriër in de spiegel het hof van Pergona verschijnen......
.... en hoort hij de angstige kreten van Greemoir en haar zusters die beseffen dat zij gefaald hebben.....

.... en dat Nexxx hen zal laten boeten.....!

Knap bedacht, vriend. Ergens daarbuiten, buiten het bereik van deze Aarde..... KUNNEN de jongens nog een kans hebben.....!
Conan antwoordt niet.
Zwijgend staart hij naar de spiegelbeelden en denkt hij aan het eeuwige spel van tegengestelden, het eeuwige spel van verdorven onschuld... en aan twee bijzondere makkers... die hij nooit zal vergeten.

Stan Lee PRESENTEERT: CONAN DE BARBAAR

HET BLOEDRODE OOG DER WAARHEID

Tekst
J.M. de Matteis
Tekeningen
John Buscema & Bob McLeod
Kleur-George Roussos
Vertaling-Rob v. Eyck
Lettering-BeauType
Ned. prod. en red. Ans Loos

Ergens in het mysterieuze Stygia...

Croms botten! Die vervloekte veerman is verdwenen en nu zit ik hier vast in dit land van slangegoden en waanzinnige priesters!

Niet zo klagen, barbaar. Ik mag dan slechts de beheerder van een onbeduidende tempel zijn......

..... maar toch ken ik bepaalde magische middelen waarmee ik je veilig kan thuisbrengen....!

In de hoofdrol de held van ROBERT E. HOWARD.

Wat zit je nu te mompelen, Liirix....?
MOMPELEN? Ik praat altijd erg duidelijk.
Toen ik nog een kind was, zei mijn moeder -moge Set haar ziel verslinden- "Liirix, je bent..."
Doet er niet toe! Wat bedoel je met; naar huis brengen...?

Dat is heel simpel. De dimensionale spiegel waar je je makkers ingestopt hebt kan daarvoor zorgen .....MITS goed gebruikt....! *
Mits..?
Een belangrijk woord, 'MITS'.... vind je niet, barbaar....? Bijvoorbeeld: ik kan de spiegel gebruiken om je weg te helpen, MITS je iets voor me wilt doen.....
* In dit nummer.

.... bovendien krijg je genoeg goud en juwelen om de kleine gevaren die je daarbij loopt, te willen riskeren.

Hier.... kijk zelf maar hoe gul ik ben...!
En waarom zou ik dit niet gewoon meenemen en te voet gaan?

Wegens je Cimmerische erekode... en omdat zelfs JIJ niet zomaar door dit vervloekte land wilt reizen.......
.... als er een makkelijker weg is....!
En ook nog vanwege het stof in dat buideltje....
STOF?!
En stof blijft het..... totdat je je opdracht hebt vervuld....!
Ik snap 't.

Goed, kereltje, je hebt Conans woord. Maar denk eraan....
..... als je me bedriegt, snijd ik je PERSOONLIJK de tong uit....!
V-Vanzelfsprekend. Luister nu goed.....

"Een paar mijl van hier liggen de ruïnes van een stad, die zelfs voor Stygia oud is.
"Daar staat het beeld van een even oude god... een wezen dat simpelweg de onkenbare heet.
"Men zegt dat het oog van dit beeld alle antwoorden kent op het raadsel van de schepping... de sleutel van de uiterste waarheid.

"Ik ben al te lang beheerder van deze tempel. Als ik de priesters het fel begeerde OOG kan geven.... zullen zij me belonen met mijn vrijheid.
"Ik zie dat je twijfelt. "Waarom", denk je, "heeft nooit iemand anders het OOG gehaald....?"
"Het antwoord is simpel.

"De onkenbare wordt vereerd door een kleine sekte die door de bijgelovige bevolking zeer wordt gevreesd.

"Maar JIJ bent vast niet ZO... BIJGELOVIG."
Tijdens zijn rit klinken de woorden van de kleine man keer op keer door Conans geest.....
... en pas de aanblik van gestalten in de woestijn verdrijven Liirix' woorden.

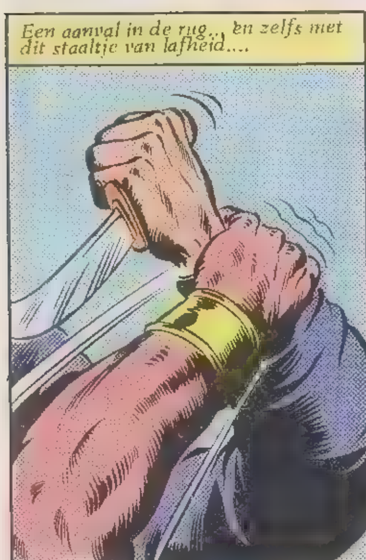
Conan beseft dat zij de beruchte sekteleden moeten zijn.....
.... en even overweegt hij of het niet beter is zijn paard aan te sporen en er....
...vandoor te gaan.

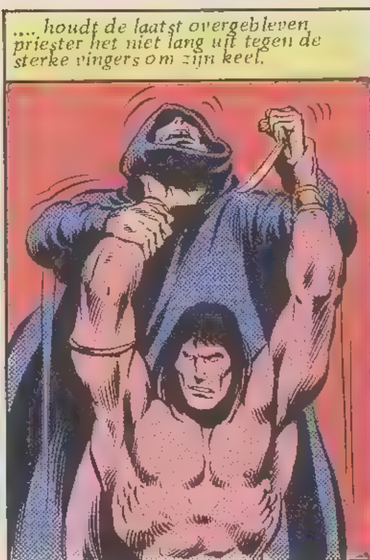
Maar afspraak is afspraak....
.... en zelfs als de geruchten over deze priesters de waarheid zijn....
... wil hij het nog steeds opnemen met zijn zwaard tegen hun magie.

Een van de gestalten maakt een gebaar en Conan houdt zijn paard in..... snel schieten zijn ogen van het ene bedekte gezicht naar het andere.....
Wat willen jullie, priesters.... als jullie dat ZIJN?
Ja, we zijn priesters, vreemdeling. Op weg naar het onnoembare huis van de onkenbare god. Waar ga JIJ heen...?
Noord.
Nee, vreemdeling, volgens mij ben jij eerder op weg naar....

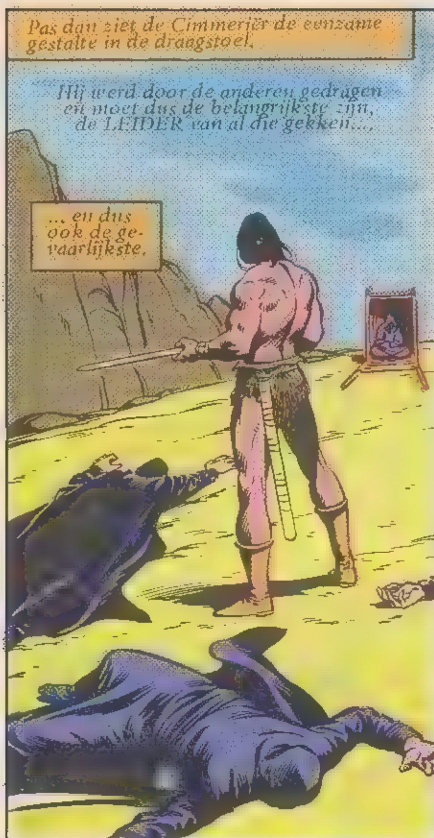

..... DE HEL....!
Onverhoeds vallen ze hem van alle kanten aan.

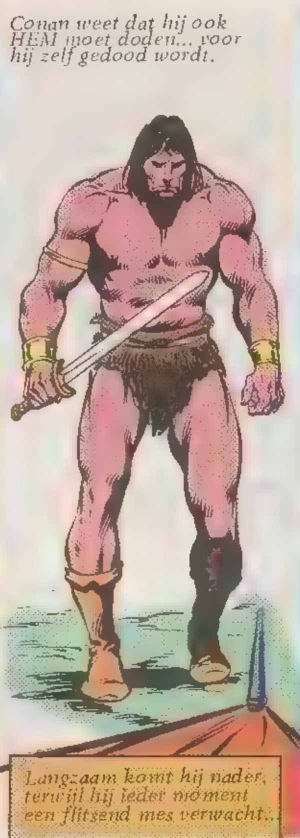

Zwetende handen klemmen zich om zijn keel, scherpe tanden glinsteren onder de kappen....
Denkt Liirix dat we gek zijn.... niets weten van zijn plannen?
Onze ogen zijn overal...! Onze oren horen alles...!

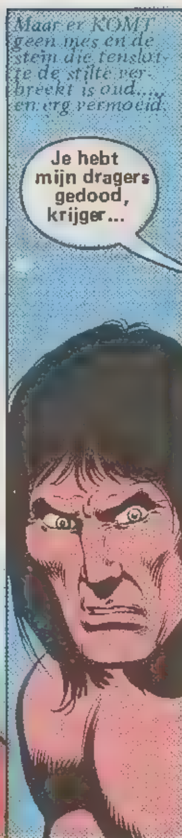

Een aanval in de rug... en zelfs met dit staaltje van lafheid....

.... houdt de laatst overgebleven priester het niet lang uit tegen de sterke vingers om zijn keel.

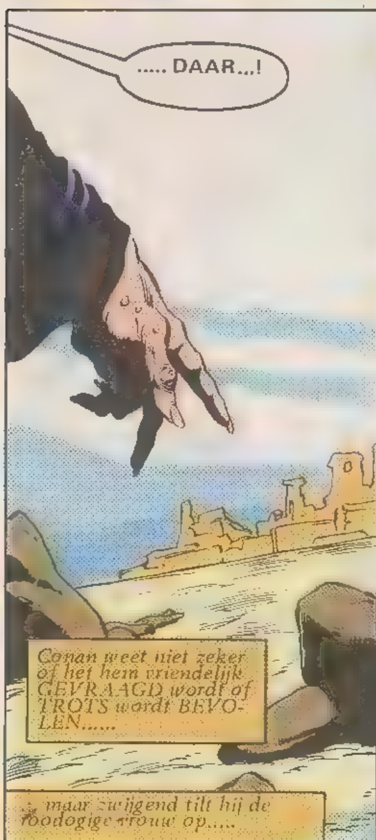

Dus valt het mes neer, en met een afschuwelijk gerochel geeft de man de geest...!

Pas dan ziet de Cimmeriër de eenzame gestalte in de draagstoel.
Hij werd door de anderen gedragen en moet dus de belangrijkste zijn, de LEIDER van al die gekken...
... en dus ook de gevaarlijkste.

Conan weet dat hij ook HEM moet doden... voor hij zelf gedood wordt.
Langzaam komt hij nader, terwijl hij ieder moment een flitsend mes verwacht...

Maar er KOMT geen mes en de stem die tenslotte de stilte verbreekt is oud... en erg vermoeid.
Je hebt mijn dragers gedood, krijger...

... ook al waren het dwazen die je ROEKELOOS hebben aangevallen....
.... dus moet JIJ me nu naar mijn bestemming brengen...

..... DAAR...!
Conan weet niet zeker of het hem vriendelijk GEVRAAGD wordt of TROTS wordt BEVOLEN......
... maar zwijgend tilt hij de roodogige vrouw op.....

... en samen rijden zij naar de onnoembare stad.....
Ik kon de eerlijkheid in je hart voelen, toen je me naderde, barbaar......
... net zoals ik voel dat je bedrogen bent door die rat van een Liirix..!
Hoe bedoel je...?
Hij zal je vast wel verteld hebben dat onze sekte...."berucht is in het hele land..."?

Is dat niet zo, oude vrouw....?
Nee dat is NIET zo...... en ik heet Shikar!
De cultus van de onkenbare wordt door heel Stygia BESPOT..... want we zoeken kennis, en geen macht, zoals andere priesters.
Nee... ONS vrezen ze niet. Maar voor onze GOD rilt iedereen......!

"Als ik je vertel hoe het met mij is gegaan, dan begrijp je misschien hoe het met allen is gegaan die de ONKENBARE god aanbidden.....!

"Als jong meisje diende ik de priesteres van SET, eerst als leerlinge en later als een soort orakel.....

"..... ik raakte dan in trance en deed voorspellingen waarvan men zei dat ze uit de mond van de slangegod zelf kwamen.

"Maar ik twijfelde of dat waar was..... net zoals ik twijfelde aan de kwaadaardige, bloeddorstige priesters die ik moest dienen.

"Dus verliet ik hen om te zoeken naar een WAARHEID die mijn ziel bevredigde..... en de ANTWOORDEN op al MIJN VRAGEN.

"Jarenlang bestudeerde ik de geest en het lichaam. Maar ik bleef LEEG......... tot ik de sekte van de ONKENBARE ontmoette.

"Zij openden de deur van mijn hart..... en bevredigden mijn geest.

"Zestig jaar lang heb ik gewerkt en gestudeerd met mijn mede-sekteleden.

"En zoals gebruik is bij ons heb ik vele nachten de zwakken en de ouden naar de ruïnes van de onnoembare stad helpen dragen, om op de komst van onze god te wachten....

"..... om op de vereniging te wachten die kennis brengt van de uiterste waarheid".

Brachten die anderen je daarom naar de stad...? Om te sterven....?

Ja.... mijn tijd is gekomen. Er staat geschreven in het Boek der Onkenbaarheden...

"De enige manier om één te worden met de waarheid er door verzwolgen te worden".

Ik houd niet zo van goden, heilige boeken en raadsels, Shikar....

.. . maar ik zal je veilig naar je rustplaats brengen.

Shikar wil antwoorden, maar sluit haar mond snel weer.... want achter de half vergane poorten verdrijft de aanblik van de onnoembare stad alle opperrlakkige gedachten uit haar geest.

Schaduw stapelt zich op schaduw, en in de loodzware lucht lijkt de tijd stil te staan.

Er is geen wind, er klinkt geen enkel geluid behalve dat van de paardehoeven op de aarde.

De stilte is zo diep dat hij bijna GEHOORD kan worden.

Conan helpt de oude vrouw van haar paard. Een glans van waardigheid omstraalt haar alsof deze HEILIGE PLAATS een innerlijke vlam in haar heeft ontstoken....

Maar toch klinkt er angst in haar stem als zij eindelijk weer spreekt.....

Ik raad je aan, mijn vriend, om je zwaard gereed te houden.... net als mijn dragers zouden hebben gedaan.

En waarom, oude vr...... Shikar...?

Omdat op het pad naar de waarheid gevaar dreigt.... en alleen een dapper man blijft daar in....

...LEVEN!

Het nadert schommelend uit diepe grotten, alsof het is geroepen door Shikars woorden...

ISHTAR!

...., en Conan verstart bij de aanblik van zijn gruwelijke gestalte en de geur van zijn rottende huid.

... maar niet LANG...!
Terug, stinkende duivel.....
TERUG..!
Geen kreet van pijn als de harige klauw wordt afgehakt......
... alleen een doffe grom.....

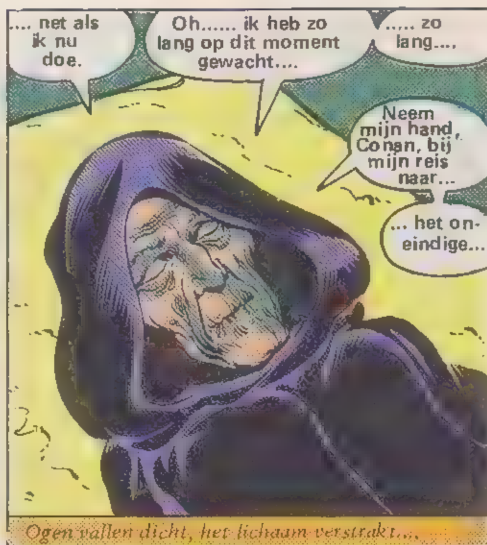

... enkele minuten later...
In het verleden heb ik vele mannen een hele dag samen zien strijden om zo'n monster te doden ......!
Jij moet een uitverkorene zijn van de onkenbare......!

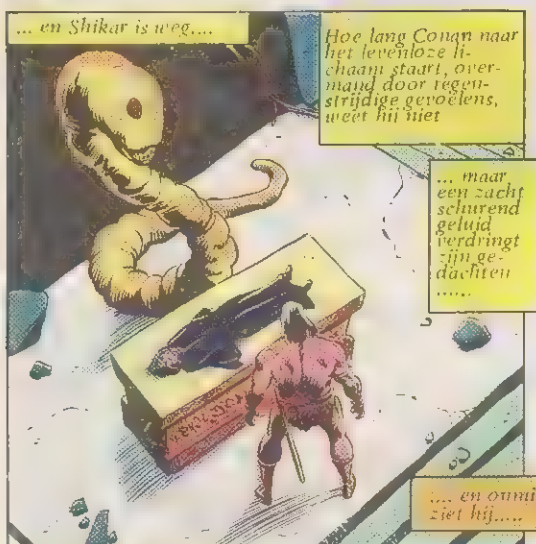

Ik ben uitverkoren door het GRILLIGE LOT dat evengoed MIJ hier had kunnen laten sterven....!
Kom mee, Shikar... ik wil die god van je ontmoeten...

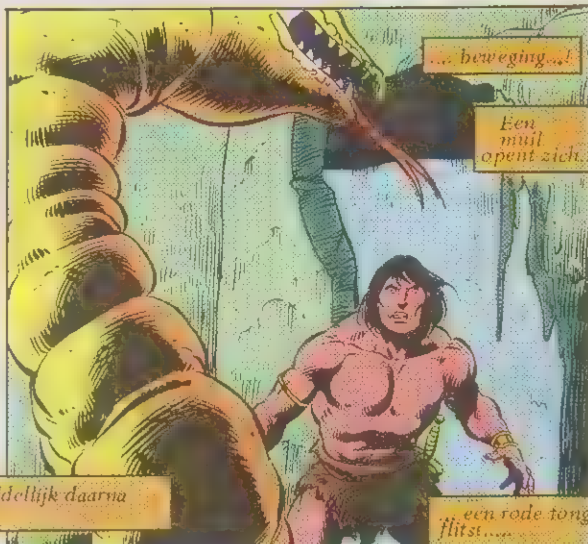

.... van dichtbij....
Geweldig, niet waar....?
. Voor zover je een stenen wormding GEWELDIG kunt noemen.
IK ben meer geïnteresseerd....

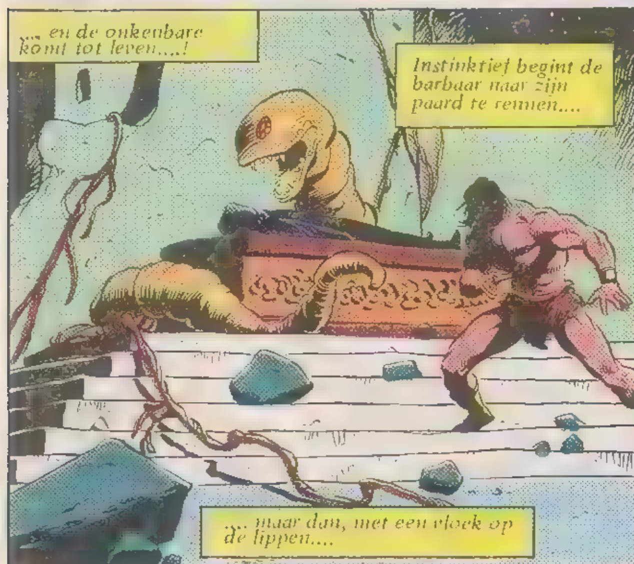

... in de robijn die in zijn voorhoofd zit....!

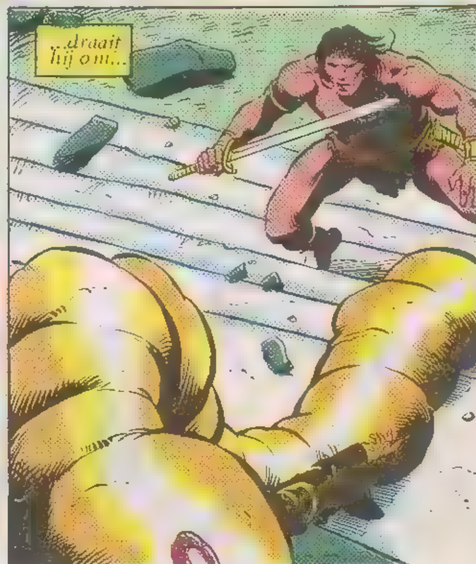

En terwijl de Cimmeriër Shikar op het altaar helpt dat voor de stenen god staat.....
Ah, Conan... Conan...
Ik had gehoopt dat je je dwaling zou inzien... en je opdracht zou verzaken.
Ik heb mijn woord gegeven... en dan is er nog het goud, en de terugreis....
Je zet door met de koppigheid van de jeugd...,. en zo leg je je lot in handen van de onkenbare.....

... net als ik nu doe.
Oh...... ik heb zo lang op dit moment gewacht....
..... zo lang....
Neem mijn hand, Conan, bij mijn reis naar...
... het oneindige...
Ogen vallen dicht, het lichaam verstrakt....

... en Shikar is weg....
Hoe lang Conan naar het levenloze lichaam staart, overmand door tegenstrijdige gevoelens, weet hij niet
... maar een zacht schurend geluid verdringt zijn gedachten .....
.... en onmiddellijk daarna ziet hij.....

... beweging...!
Een muil opent zich..
een rode tong flitst.....

... en de onkenbare komt tot leven....!
Instinktief begint de barbaar naar zijn paard te rennen....
... maar dan, met een vloek op de lippen....

...draait hij om...

... naar de stenen god die bezig is Shikar te verslinden met zijn vlijmscherpe tanden in zijn slijmerige muil!

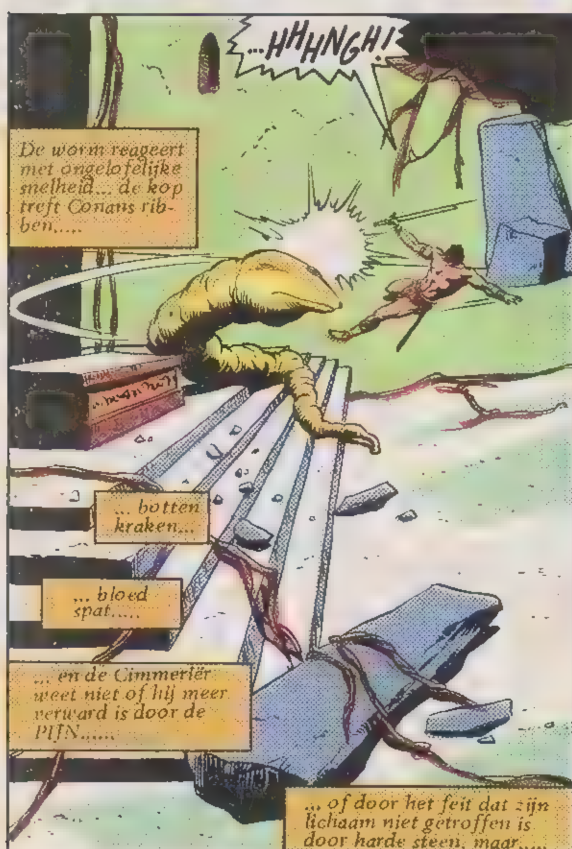
De aanblik vervult Conan van afkeer....

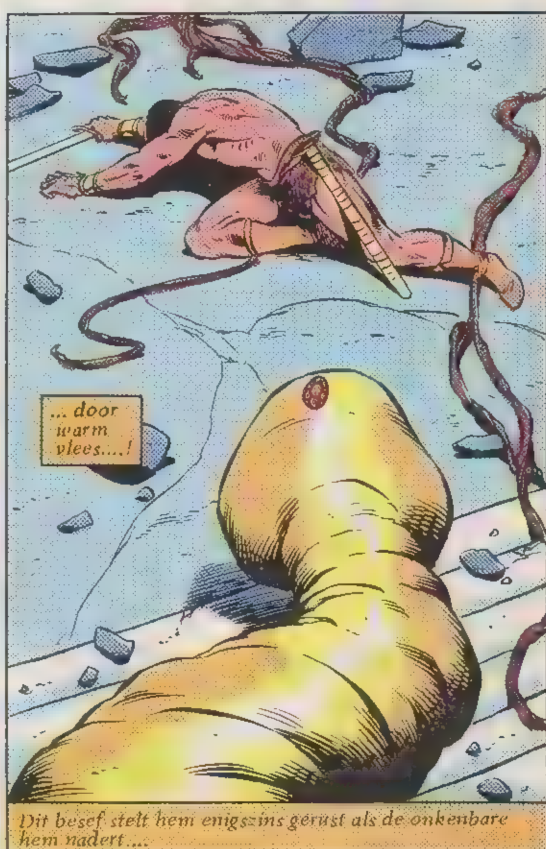
.... en woede!

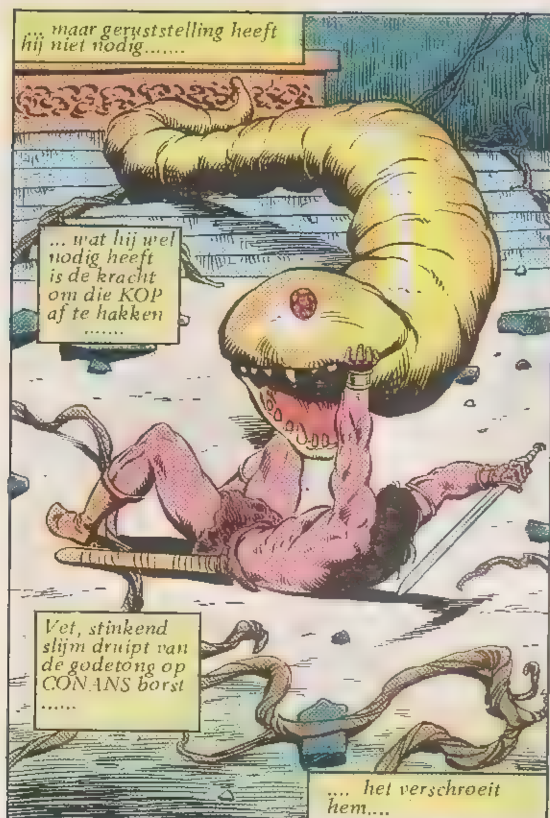
Woede die sterker is dan angst, waardoor hij als een waanzinnige aanvalt ......

Dus zo word je verzwolgen door waarheid, hè..... god...?

Hier, DIT is wat ik vind van jouw antwoorden! DIT is wat.....

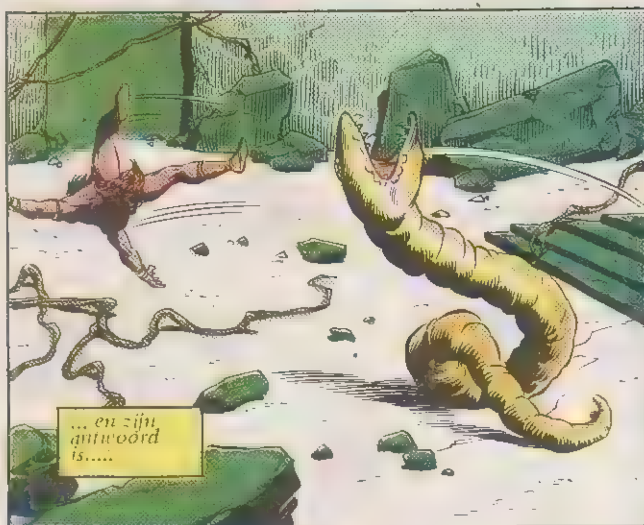

... maar geruststelling heeft hij niet nodig.......
... wat hij wel nodig heeft is de kracht om die KOP af te hakken ....
Vet, stinkend slijm druipt van de godetong op CONANS borst ......
.... het verschroeit hem....

... en de pijn wekt in hem een nog sterkere wil tot overleven op.
Ver-vloekt beest ..... ik was aan dit zwaard gehecht...!

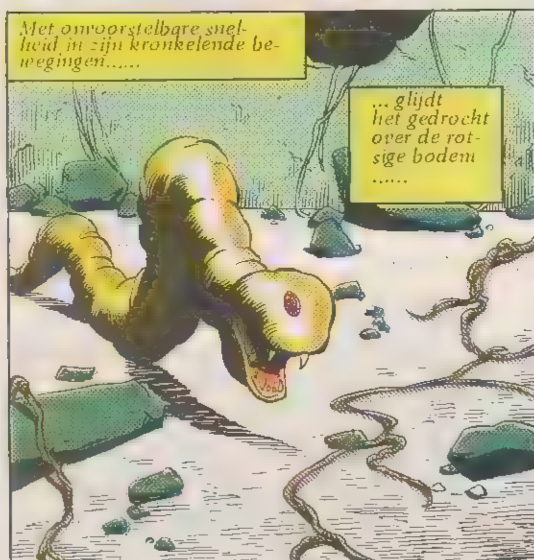

En als Conan van Cimmeria vastbesloten is iets te bereiken......

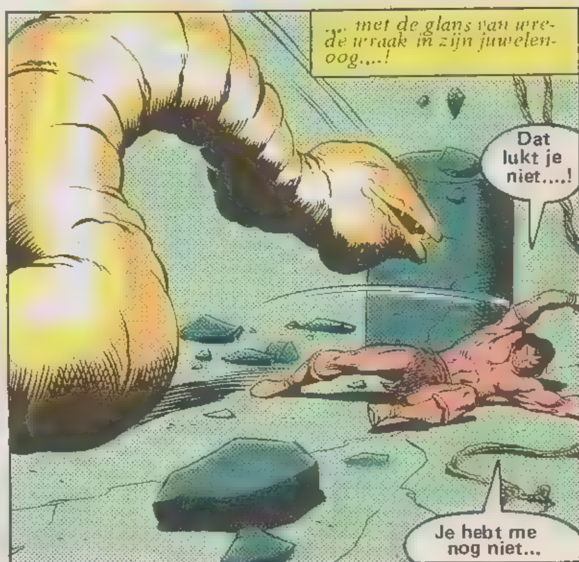

.... dan kan zelfs CROM hem niet tegenhouden!
Ik weet niet hoe jij levend hebt kunnen worden, onkenbare.....
.... maar ik weet wel dat wat LEEFT....

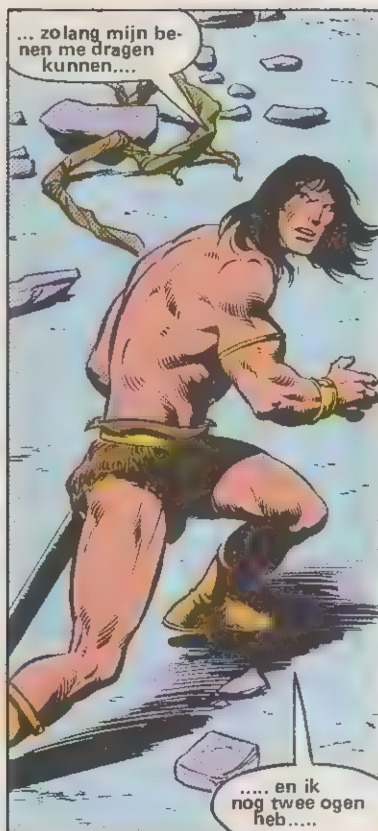

..... ook door een zwaard kan...
... ster-ven...!
Vervloekt! Hoor je me niet....?
Ik zei.....
STERF!
Ook al hoort de onkenbare de woorden van Conan, hij LUISTERT er niet naar....

... en zijn antwoord is.....

... overduidelijk....!

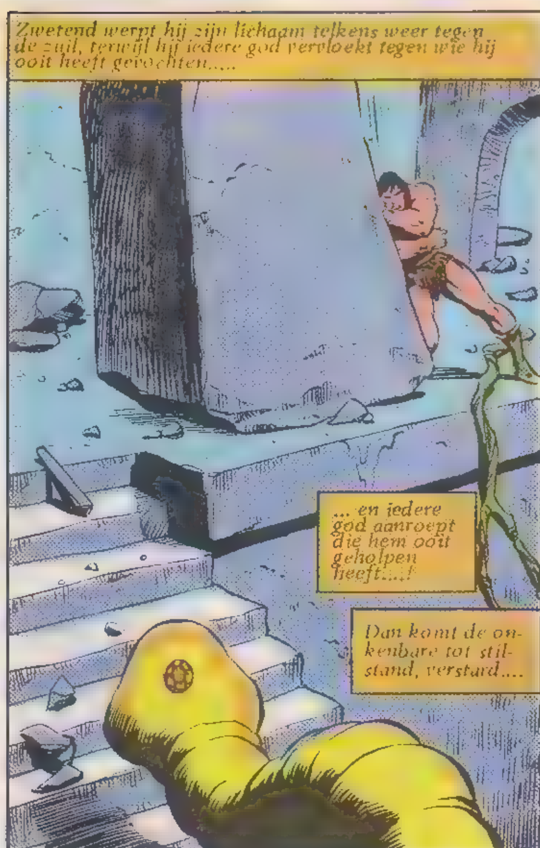

Met onvoorstelbare snelheid in zijn kronkelende bewegingen......
... glijdt het gedrocht over de rotsige bodem ......

... met de glans van wrede wraak in zijn juwelenoog....!
Dat lukt je niet....!
Je hebt me nog niet...

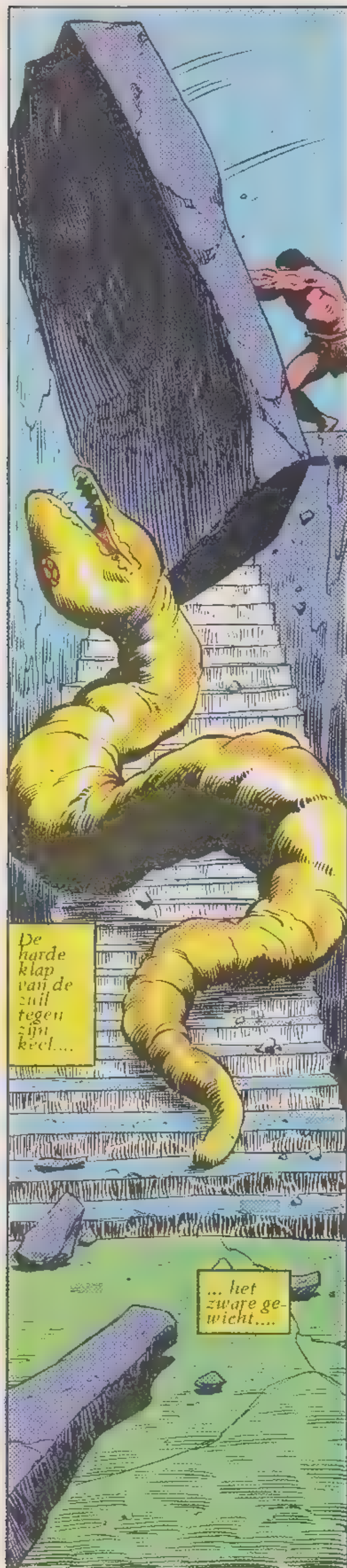

... zolang mijn benen me dragen kunnen....
..... en ik nog twee ogen heb.....

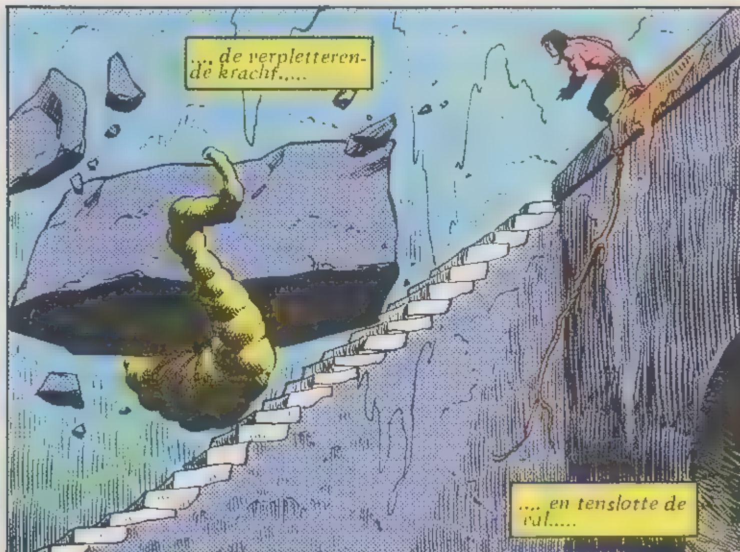

.... waarmee ik het wapen voor je vernietiging kan zoeken!
De zuil heeft de juiste grootte....... en SCHERPE randen....
.... maar heeft hij nog tijd genoeg, en kracht genoeg....?

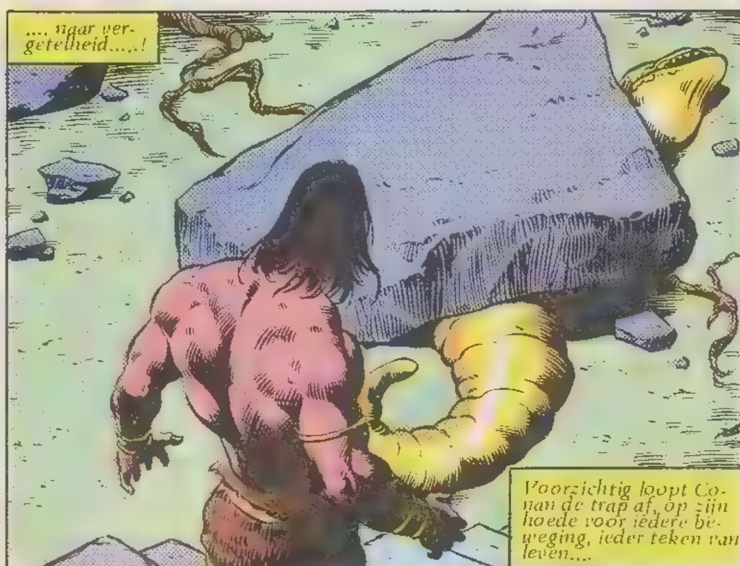

Anderen zouden hierover nadenken....... en de strijd dus verliezen.....
Maar Conan niet...!
Razendsnel rent hij naar boven, ook al voelt hij de hete adem van de WORM-god al in zijn nek.

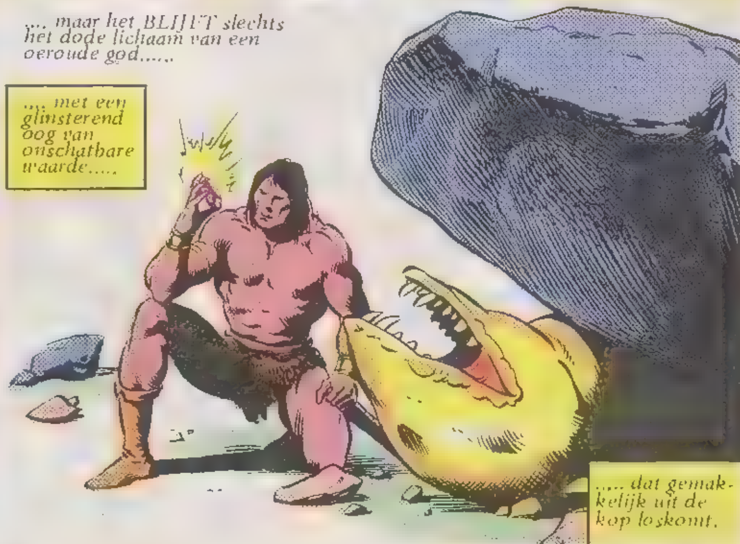

Zwetend werpt hij zijn lichaam telkens weer tegen de zuil, terwijl hij iedere god vervloekt tegen wie hij ooit heeft gevochten.....
... en iedere god aanroept die hem ooit geholpen heeft....!
Dan komt de onkenbare tot stilstand, verstard....

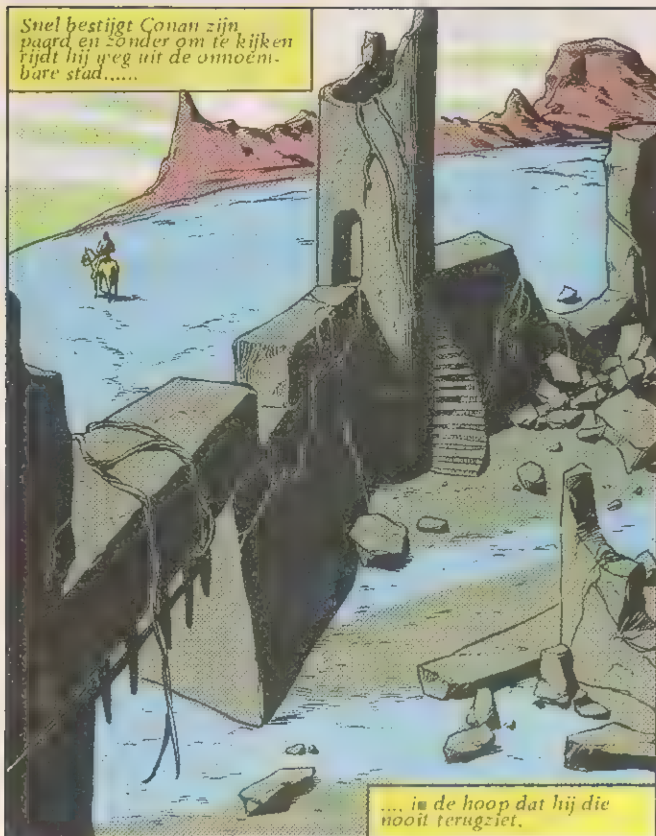

... alsof het voelt wat gaat komen....
.... een laatste, gigantische duw.....

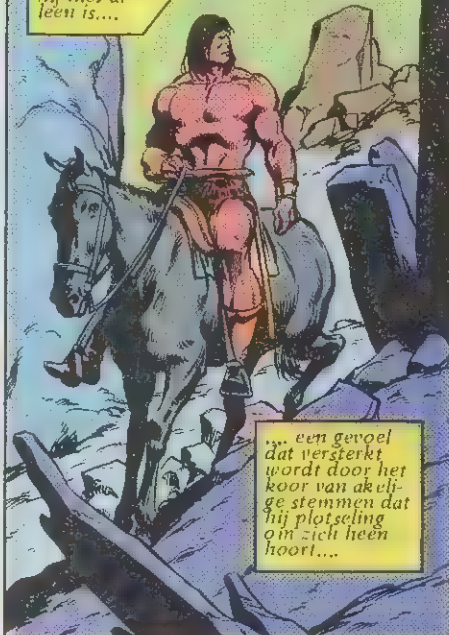

De harde klap van de zuil tegen zijn keel....
... het zware gewicht....

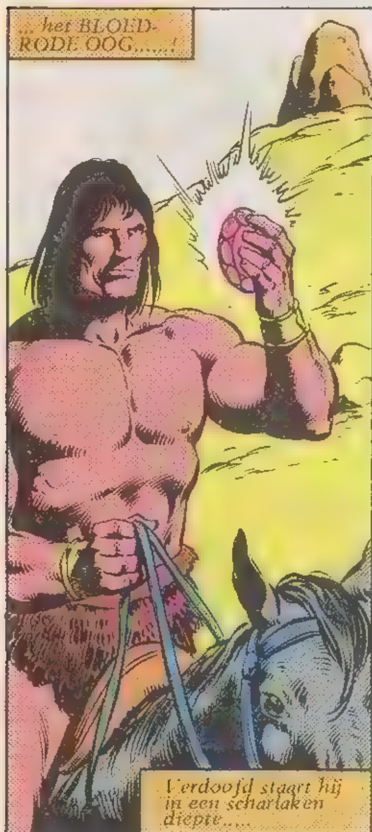

... de verpletterende krachf....
.... en tenslotte de val.....

.... naar vergetelheid.....!
Voorzichtig loopt Conan de trap af, op zijn hoede voor iedere beweging, ieder teken van leven....

.... maar het BLIJFT slechts het dode lichaam van een oeroude god.....
.... met een glinsterend oog van onschatbare waarde.....
..... dat gemakkelijk uit de kop loskomt.

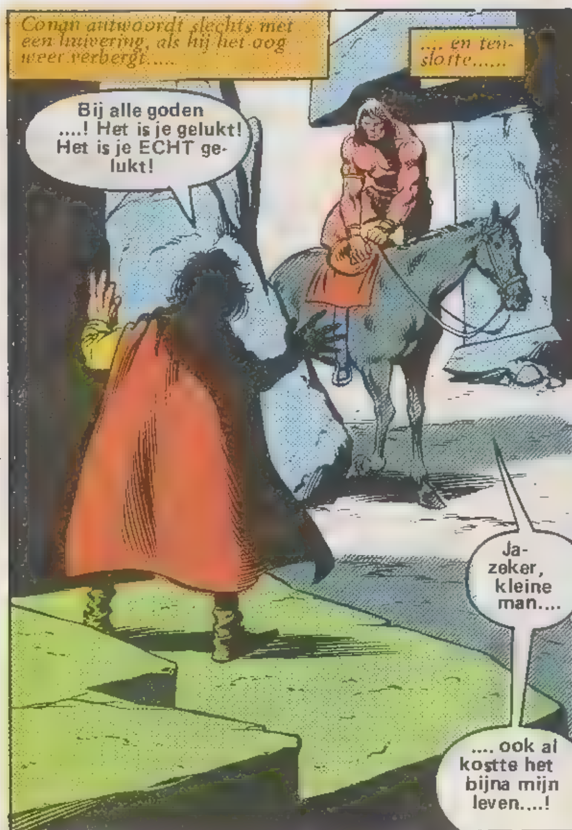

Snel bestijgt Conan zijn paard en zonder om te kijken rijdt hij weg uit de onnoembare stad......
.... in de hoop dat hij die nooit terugziet.

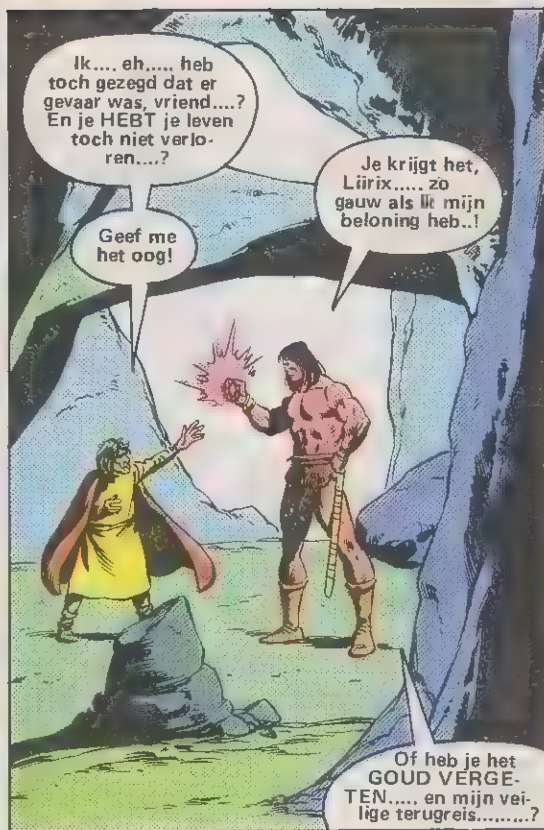

Maar uren later voelt hij nog steeds een vreemde dreiging.
Hij kan het gevoel niet afschudden dat hij niet alleen is....
.... een gevoel dat versterkt wordt door het koor van akelige stemmen dat hij plotseling om zich heen hoort....
....stemmen die -beseft hij met afkeer- opstijgen uit.....

... het BLOEDRODE OOG......!
Verdoofd staart hij in een scharlaken diepte.....

..... waar de geesten van de duizenden die verzwolgen zijn door de onkenbare hem aanstaren en zijn naam roepen...
... en dan vervagen de gezichten.....

... en blijft er EEN over....
...SHIKAR....!
Haar lippen bewegen niet en toch hoort Conan haar stem in zijn geest.....
"Door de Aardse vorm van mijn god te doden en zijn oog te stelen houd jij mij gebonden aan de Aarde....! Wil je dit onrecht herstellen, Conan? Wil jij de waarheid dienen.....?

Conan antwoordt slechts met een huivering, als hij het oog weer verbergt.....
Bij alle goden ....! Het is je gelukt! Het is je ECHT gelukt!
.... en tenslotte......
Jazeker, kleine man....
.... ook al kostte het bijna mijn leven....!

Ik.... eh..... heb toch gezegd dat er gevaar was, vriend....? En je HEBT je leven toch niet verloren....?
Geef me het oog!
Je krijgt het, Liirix..... zo gauw als ik mijn beloning heb..!
Of heb je het GOUD VERGETEN..... en mijn veilige terugreis.........?

Vergeten....? Welnee! Ik heb niets vergeten ......!
Je beloning heb ik hier, grote vriend.....
...... en geloof me als ik zeg......

... dit is alles wat je VERDIENT...!
Het poeder verschroeit Conans ogen.
Hij duizelt......!
Hij voelt PIJN.

En de DWERG......
Eindelijk.....!
Als ik de geheimen van het oog doorgrond heb, ben ik niet alleen vrij van dienstbaarheid.....
.... maar heb ik genoeg macht om iedere magiër in heel Stygia te verslaan....!

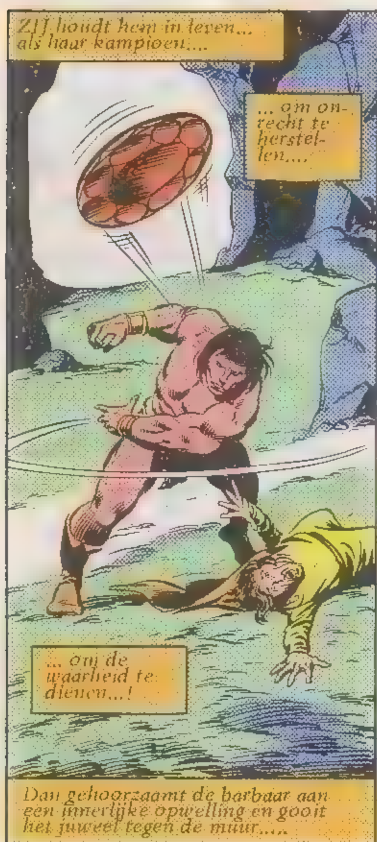
Dan ben ik niet meer de lelijke Liirix .... de dwerg LIIRIX...!
Nu word ik Liirix de machtige...!
LIIRIX, DE HEERSER...!

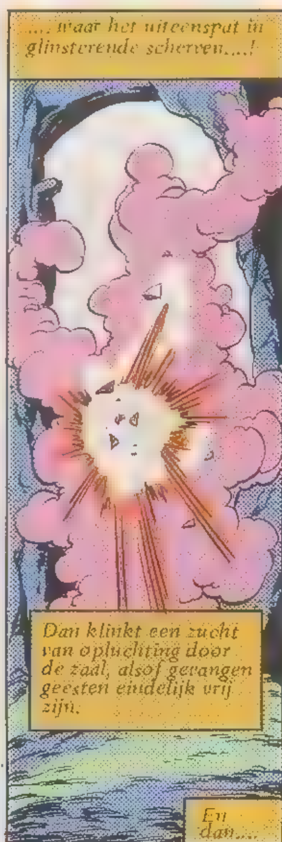
Liirix ZONDER KOP zul je zijn, als ik eenmaal met je klaar ben..!

Nee! Dit KAN niet....! Mijn magie had je moeten doden....!
Je moet dood zijn, vervloekt..... dood!
Maar Conan is duidelijk niet dood....
... en plotseling begrijpt hij waarom.

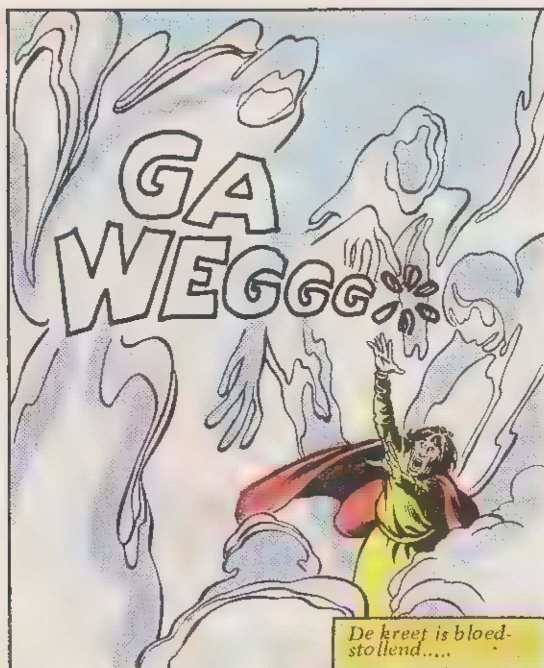
ZIJ houdt hem in leven... als haar kampioen....
... om onrecht te herstellen....
... om de waarheid te dienen...!
Dan gehoorzaamt de barbaar aan een innerlijke opwelling en gooit het juweel tegen de muur.....

.... waar het uiteenspat in glinsterende scherven....!
Dan klinkt een zucht van opluchting door de zaal, alsof gevangen geesten eindelijk vrij zijn.
En dan....

... stijgt mist op...
... golvende wolken van rode rook, in de richting.....
... van de dwerg.....
NEEE! ACHTERUIT!
GA WEG!!

Want daar staat Liirix, de heerser,...

Hij heerst nergens meer over.....

...ook niet over zichzelf.

Slechts een ding van glinsterend glas.....

Blijf hier niet, barbaar..... vertrek! Je hebt geboet voor je misdaad... net als arme Liirix ....

... rood als bloed....

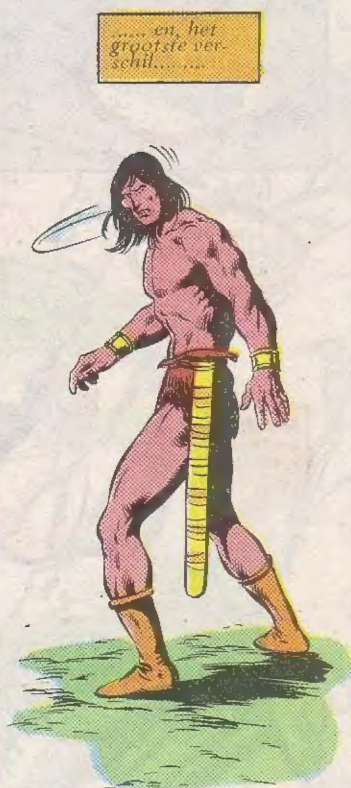
..... en koud als het graf......

.... en nu.... is Shikar vrij!
Vrij om te gaan in het hemelse lichaam van de onkenbare!
Om één te worden... met de waarheid...!
Als hij een filosoof was, zou Conan ongetwijfeld stilstaan bij het feit dat Shikar even jong en mooi is als vele jaren geleden......

Maar hij is geen filosoof.... dus wankelt hij geschokt de nacht in.

Een nacht.....

...... heel ANDERS dan de nacht die hij verliet!
De sterren staan op andere plaatsen......
.... geen woestijn meer, maar groene vlakten.....

...... en, het grootste verschil.... ....

..... is de stad, die glinstert als een juweel in de duisternis.
Een noordelijke stad, zo te zien.
Misschien Ophirisch.... of Brythunisch.....
Doet er niet toe. De aanblik is Conan welkom.
Wees niet verbijsterd, Conan....! Met jouw hulp heb ik de eeuwigheid bereikt. Daarom help ik nu ook JOU.....!
Shikar....! Als een geest tegen de hemel.....!
HIER, Conan, heeft het lot je geplaatst...
..... en hier laat ik je achter met voedsel... drank ...... goud....
.... en de herinnering aan een oude ....
...vrouw... die je waardig achtte....
Met deze woorden verdwijnt zij......
.... en een verbaasde maar verheugde barbaar klinkt op haar herinnering.....
... en drinkt de hele nacht lang...
EINDE.

BEESTENBOEL IN DE BUGLE!

Duel met een bezeten HOBGOBLIN!

Plus: een optreden van KINGPIN!

lees

WEB VAN SPIDERMAN

33

